

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима.

НАСТАВЉЕНО 24.03.2005. ГОДИНЕ

Са почетком у 9,35 сати

Констатује се да је веће у неизмењеном саставу, а да су присутни: заменик Тужиоца за ратне злочине Кнежевић, пуномоћници оштећених адвокати Даниловић, Лозналијевић-Даниловић, Томић, Баровић и Тодоровић, те Наташа Кандић, као и браниоци оптужених адвокати Петрушић, Заклан, Јеврић, Продановић, Перковић, Вукотић, Перески, Станић, Ђурђевић, Бељански и Бојков.

А одсутни су браниоци адвокати Калањ, Штрбац, Мамула, Дозет.

АДВ. МИЛАН СТАНИЋ: Председниче већа, ја ћу Дозета мењати, он ће пола сата закаснити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Љубоја? Сагласни сте.

Оптужени Љубоја сагласан са тим да га до доласка његовог браниоца, брани адвокат Станић.

Надаље, одсутни су браниоци адвокати Јелушић, Илија Радуловић, Слободан Сташевић.

АДВ. СЛАВИША ПРОДАНОВИЋ: Господине председниче, уз Ваше допуштење и оптуженог Мугоше, мењао бих колегу Сташевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Мугоша? Јесте сагласни са тим да Вас брани надаље бранилац адвокат Продановић?

Оптужени Мугоша је сагласан са тим, да га до доласка његовог браниоца, брани адвокат Славиша Продановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко мења колегу Јелушића, везано за оптуженог Ђанковића?

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Адвокат Ђурђевић би преузео на данашњем главном претресу цео дан одбрану клијента Јелушић Рајка, Ђанковић Мирослава, уз Ваше допуштење и уз његову сагласност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђанковићу?

Оптужени Банковић сагласан да га на данашњем претресу, уместо његовог браниоца адвоката Јелушића, брани адвокат Ђурђевић Владимир.

Такође су одсутни и браниоци, адвокати Апро и Левајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега Станићу, везано за оптуженог Драговића?

АДВ. МИЛАН СТАНИЋ: Ја имам пуномоћје и за Драговића, имам, имам и од раније још пуномоћје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тако?

АДВ. МИЛАН СТАНИЋ: За Драговића, требало би да има у предмету од раније. Али, нема проблема, ако нема, можете проверити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Проверићемо. За данас смо планирали сведоке Папић Чедо, Крстић Зорана и Петковић Небојшу. Крстић и Петковић, позовите их.

Од позваних сведока, приступили су: Петковић Небојша и Крстић Зоран.

Није приступио сведок Папић Чедо, за кога је позив враћен, након више безуспешних покушаја уручења, уз назнаку достављача «да је у више наврата тражена адреса и да није пронађен», те да је позив дана 17.03. прибијен на врата стана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петковић Небојша? Ви сте? Крстић Зоран? Господине Крстићу, замолићемо Вас да сачекате у ходнику суда, док не чујемо сведока Петковића. Господине Петковићу, приступите за овај пулт за сведоке.

Констатује се да у међувремену приступи и бранилац адвокат Дозет.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Сведок ПЕТКОВИЋ НЕБОЈША

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Петковићу, име Вашег оца је?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Љубомир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Бравар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бравар? Радите ли негде?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Радим на железници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На железници, где, у?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: У Лапову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Лапову? Ту и живите у Лапову, је ли тако?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: У Лапову и живим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улица и број?

СВЕДОК НЕБОЛША ПЕТКОВИЋ: Топлице Милана 18.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 18? У Лапову сте и рођени, 19?
СВЕДОК НЕБОЛША ПЕТКОВИЋ: 1964.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1964. године.

Са подацима као са записника од 28.09.2001. године, у војном истражном спису, па упозорен, опоменут, те заклет читањем законског текста заклетве за сведока, исказује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Петковићу, саслушаћемо Вас као сведока. Дужни сте да казујете истину. За давање лажног исказа се кривично одговара. Нисте у обавези да одговорите на питања, чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети, или, пак, кривичном гоњењу. Дакле, на та питања не морате одговарати. Ја ћу Вас замолити да све што Вам је познато у вези онога о чему ћемо Вас питати, Ви сте дужни да нам кажете, по Вашем сећању, наравно. Дакле, ништа не смете прећутати. Замолићу Вас да гласно прочитате текст заклетве за сведока, имате ту пред собом.

СВЕДОК НЕБОЛША ПЕТКОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питам, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Господине Петковићу, Ви сте саслушавани везано за ове догађаје о којима ми судимо овде, те 2001. године, пред истражним судијом Војног суда, је ли тако? Сећате се тога?

СВЕДОК НЕБОЛША ПЕТКОВИЋ: Знам, био сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Претпостављам да и знате шта нас занима, шта нас интересује?

СВЕДОК НЕБОЛША ПЕТКОВИЋ: Па, делимично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сам добро схватио, Ви сте у јесен 1991. године били мобилисани?

СВЕДОК НЕБОЛША ПЕТКОВИЋ: Да, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то јединица?

СВЕДОК НЕБОЛША ПЕТКОВИЋ: 5540.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то?

СВЕДОК НЕБОЛША ПЕТКОВИЋ: ЛПА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ЛПА?

СВЕДОК НЕБОЛША ПЕТКОВИЋ: Лака против-авионска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ко је био командант?

СВЕДОК НЕБОЛША ПЕТКОВИЋ: Командир батерије?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командир или командант?

СВЕДОК НЕБОЛША ПЕТКОВИЋ: Командир батерије је био Телаловић Велимир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А дивизиона?

СВЕДОК НЕБОЛША ПЕТКОВИЋ: Они су се мењали неколико пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам није познато?

СВЕДОК НЕБОЛША ПЕТКОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Телаловић Вам је био?

СВЕДОК НЕБОЛША ПЕТКОВИЋ: Командир батерије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командир батерије? У ком чину је он био?

СВЕДОК НЕБОЛША ПЕТКОВИЋ: У чину капетана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, да ли сам добро схватио, да сте и Ви били неки резервни старешина?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Ја сам био у чину водника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У чину водника?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И чиме сте Ви командовали?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Водом, командир вода сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Командир вода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командир вода? Колико људи сте имали под командом?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Негде, тридесет двојицу, тридесет тројицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Када сте дошли на терен Вуковара? Ваша јединица када је дошла?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Па, једно пет дана после мобилизације, да погледам само у војној књижици, да Вам кажем тачан датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, не можете да се сетите, када је то било?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једно пет дана после мобилизације?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате војну књижицу са собом?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погледајте.

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Само моменат. Од 06.11.1991. сам био до 14.01.1992.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, значи од 06.11. до 14.?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: 01.1992. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, од 06.11, па кажете, пет дана након тога?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Да, око 10, 12.11.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте дошли на терен Вуковара?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истрази сте рекли да Вам је командант дивизиона био Јан Марчек, активни капетан прве класе?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Јесте, касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Данас нисте баш сигурни, па, да видимо?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Био сам и овде када је било бомбардовање и због тога, многи су се променили за ових неколико година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, добро. Где сте били смештени када сте дошли у Вуковар, где сте били смештени, Ваша јединица где је била смештена, где је била размештена?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Били смо размештени на некој ливади, изнад Вуковара, можда једно 5-6 километара, значи, на чистини, нисам имао контакт са становништвом, ни то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Колико сте се ту задржали?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Ту смо били можда једно десетак дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро? Даље?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: После тога су ту моју јединицу пребацили неких можда километар од фарме Овчара. Ту сам био можда једно двадесетак дана и после смо били на самој периферији Вуковара, близу водоторња.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли са те исте стране где је и фарма Овчара, или?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Не, не, даље можда једно три километра, четири од Овчаре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажем, са исте стране, у смислу источне, западне?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Са исте, са исте стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. У истрази рекосте, да је конкретно Ваша јединица била смештена у зградама свињогојства?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На око 300 метара од хангара?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Па, можда и мало више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда и више?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте Ви видели тај хангар или те хангаре?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Ја нисам конкретно видео, јел нама је било потпуно забрањено да се крећемо изван нашег рејона размештаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Тако да нисмо смели уопште нигде да идемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, како онда знате да сте триста метара, петсто метара или километар од нечега што нисте видели?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Ми, када смо долазили, ми смо само прошли то, више нисмо видели тај хангар или те хангаре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, када сте долазили?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Прошли смо поред њих мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дакле, ипак сте их видели?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Добро, само у пролазу, нисам био конкретно неколико пута тамо, па да знам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је било какве друге ситуације да сте долазили до тих хангара или не?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Ми нисмо могли да идемо нигде, нама су доносили храну, муницију смо примали и нисмо нигде смели да идемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Да ли сте чули за какво смештање цивила из Вуковара који су излазили када је све то завршено, заробљеника у те хангаре?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Конкретно, ја нисам чуо, пошто ни цивили нису код нас долазили. Само људи што су били њих неколико, што су радили на фарми, али они нису имали са нама контакт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Да ли Вам је уопште ишта познато у вези овога о чему ми судимо овде? Да ли Ви знате о чему ми судимо?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Само преко новина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то, преко новина.

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: И јавне штампе. Само преко тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је ишта од тога познато из тог времена које сте Ви тамо били?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли ишта да нам кажете?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Ја сам био једноставно мали по чину, да бих са неким контактирао, где ми је било наређено, ја сам ту морао да будем стационаран и нисам смео да идем нигде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Да ли сте имали каквих контаката са осталим јединицама или се то сводило само на људе из Ваше јединице, Ваше претпостављене старешине?
СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Само сам имао везу са мојим претпостављенима и ни са ким више нисам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте се сретали са људима из осталих јединица?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Не, нису пролазили уопште ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Нису пролазили поред мене тим путем уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него, све то време тамо, да ли сте имали какве контакте са припадницима какве друге јединице, других јединица?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо је била гардијска бригада?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 80. моторизована бригада?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Ни са ким нисам био у контакту. Нити сам их видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никога нисте видели?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сећам се да, сада ја ово читам што сте Ви изјавили код војног истражног судије: «сећам се да су једне ноћи довели једну већу групу заробљеника и да су их сместили у хангар и да смо ми, резервне старешине и војници, хтели да идемо да видимо о чему се ради». Да ли Вас ово подсећа на што? Или да наставим да читам?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Наставите, није ми у знању да сам то изјавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Али тамо нисмо могли да приђемо, јер нас је обезбеђење враћало назад. То обезбеђење, стражу, давали су неки људи који нису много личили на регуларну војску, уопште нису личили на војску, иако су били наоружани, носили су браду, дуге косе, шубаре, шешире, имали су разне униформе. Неко је био у фармеркама и у комплетној цивилној одећи», и тако даље.

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Није ми у знању да сам ја то изјавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа Вам није познато?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Није ми баш у знању да сам ја баш то изјавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Сећам се конкретно да је неко из тог обезбеђења нама рекао отприлике, овде је за војску забрањен пролаз. Немој да нико долази до ујутру, док не сване. Ми смо питали, због чега тако, а они су нам одговорили, отприлике, то вас не интересује. Ви радите свој посао, а ми радимо свој посао». И онда, Вас судија на посебно питање истражног судије, у чему је проблем господине Петковићу? Не сећате се уопште да сте уопште тако што изјављивали код истражног судије Војног суда? Да ли се сећате икаквог таквог догађаја?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Пазите, ја сам био и тамо, био сам и овде када је било бомбардовање и ја не могу сада да се сетим што је било. Нисам само ја ту давао једну изјаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је 2001. године, ово је 2001. године, значи две године после бомбардовања, дакле у моменту када сте сведочили код војног истражног судије, то је неспорно је ли тако, да сте сведочили?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имали сте два рата за собом, и тај 1991. и тај из 1999.

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Нешто се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Ја, када сам ишао са групом војника тамо, било нас је око десетак, нисам видео никога од мојих војника, нити од официра. Сећам се да сви војници нису хтели да иду да виде о чему се ради, нас је било око четрдесетак иначе, а неки нису ни могли да иду, обзиром да су имали дужност страже поред оружја. Ја нисам чуо никакву пуцњаву ноћу, нити било какву галаму из хангара, нити сам чуо рад возила. Сутра, када је свануло, ми смо поново отишли до хангара, нас неколико и тамо више нико није био. Све је било потпуно празно. Једино смо видели неколико блуза, кошуља, цивилних који су били разбацани по слами у оквиру хангара». Дакле, из овога би се дало закључити и да сте сутрадан долазили до хангара, па и улазили у хангар?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Нешто ми није у знању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ћемо сада да проверимо. Господине Петковићу, дођите овамо код мене. Ја ћу Вам сада окренути овај рачунар. Е, одлично, имамо то у копији овде. Погледајте, погледајте сада, да ли је то Ваш потпис?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Ваш потпис?

Сведок потврђује да је на записнику, на трећој страни, његов потпис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете се вратити. Све ово што сам ја читао, господине Петковићу, налази се изнад Вашег потписа, дакле, све је ово формулисано као Ваша изјава, сачињена том приликом. И од Вас тражим објашњење.

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Могуће, ја нисам прочитао то, што сам потписао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Могуће је. «Не желим да читам записник, слушао сам гласно диктирање и у њега је унето све онако како сам ја говорио, па га потписујем без примедби». Ево, то је последња констатација у том записнику. Молим?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Не знам уопште шта да кажем. Ја сам причао, после нисам ни читао, слажем се, нисам ни читао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли, дакле, хоћете да кажете, да све ово што сам ја прочитао, да Ви то нисте изјавили судији?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Не да нисам све изјавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, све ово што сам читао?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: То што сте читали, то нисам изјавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То што сам читао? Молим? Кажите?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Шта да кажем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви то објашњавате, како бисте Ви то објаснили?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Па не знам, ја сам дошао, они су постављали питања, ја сам одговарао што сам знао, ја нисам после читао записник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али овако што, нисте судији изјавили?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Па, шта да изјавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овако што сам ја читао? То није Ваша изјава, то Ви судији нисте рекли?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Па, нисам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Од овога што је прочитао председник већа, да ли је ишта тачно или ништа није тачно? Да ли сте ишта од тога,

молим вас да ме не прекидају са друге стране. Да ли је ишта од тога он изјавио истражном судији, или није и шта је изјавио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питао сам га ја, ја сам га сада питао. Ово што сам прочитао, ово што сам прочитао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Дозволите председниче, дозволите председниче, он је рекао неке ствари, ако сам ја добро разумео, су тачне, неке нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сам ја поновио, ово што сам прочитао, дакле ово што сам прочитао? Само тај део. Он је то све негирао да је то његов исказ, све.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Где је био за време, када је ослобођен Вуковар? Или када су завршене борбе у Вуковару, како хоћете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то знате?

СВЕДОК НЕБОЛША ПЕТКОВИЋ: Не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК НЕБОЛША ПЕТКОВИЋ: После можда отприлике после Нове године.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: После Нове године је завршен рат тамо или како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте разумели шта Вас пита заменик?

СВЕДОК НЕБОЛША ПЕТКОВИЋ: Не знам, ја сам после Нове године дошао кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то разумемо, него Вас пита заменик, када су завршене саме ратне операције, ратна дејства, борбе у Вуковару, када су завршене?

СВЕДОК НЕБОЛША ПЕТКОВИЋ: Откуд ја знам сада, не знам ја када су оне завршене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК НЕБОЛША ПЕТКОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да ли је за време његовог боравка на тој фарми Овчара, како каже, 500, 300 метара колико је већ рекао да је био удаљен одатле, да ли је ту било неке механизације, да ли су долазила нека возила, да ли је било неких аутобуса, да ли зна ишта о томе?

СВЕДОК НЕБОЛША ПЕТКОВИЋ: Не, не знам ништа о томе, возила нису долазила.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Шта зна? Шта су они радили на том локалитету? Био је резервни водник. Шта је његов вод радио?

СВЕДОК НЕБОЛША ПЕТКОВИЋ: Био сам у противваздушној одбрани, а чега не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Не чујем.

СВЕДОК НЕБОЛША ПЕТКОВИЋ: Ја сам имао топове, у случају напада авијације хрватске, моје је било да на њих пуцам, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали борбена дејства?

СВЕДОК НЕБОЛША ПЕТКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада?

СВЕДОК НЕБОЛША ПЕТКОВИЋ: Никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За све то време, уопште?

СВЕДОК НЕБОЛША ПЕТКОВИЋ: Ниједан метак није испаљен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Шта су радили војници из његовог вода за то време? Нису пуцали, шта су радили?

СВЕДОК НЕБОЛША ПЕТКОВИЋ: Ту су дежурали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Где?

СВЕДОК НЕБОЛША ПЕТКОВИЋ: Па, код ове Овчаре.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Које Овчаре?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Па, где је ово пољопривредно добро, свињара.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Шта су чували?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су дежурали?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Нама је наређено ту да поставимо положај и ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, дакле то?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да ли је он ишао код неког од својих старешина претпостављених за добијање неких задатака у току тог времена боравка тамо?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Не, ја нисам ишао, долазио је командир батерије, Телаловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Телаловић?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Да, једном у три-четири дана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Колико често?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једном у три-четири дана, рекао је. Где је он био смештен?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Он је био са другим водом, можда једно два километра од нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком правцу? На коју страну?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Па, гледано, био је лево од нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лево од Вас?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Да. Ја сам био, да кажем, између Овчаре и Јакубовца, где је било бикова, крава. А он је био лево од нас, е сада, нас су довели овамо и оставили, и они су отишли. Ми смо имали само везу индукторским телефоном, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Крстић?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Командир другог вода је био. Командир вода другог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је био командир другог вода?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Да. А ја командир првог вода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви командир првог вода?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: После колико времена, колико дуго они бораве на Овчари?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Једно двадесетак дана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Када се измештају?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Ја не могу да кажем, када.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, посредно је одговорио на то питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Из којих разлога мењају положај, да ли то зна?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Не знам. Мени је командир батерије наредио, батерија се цела померала и мене су оставили, они су отишли на други положај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате шта нам каже Марчек, колико су тамо остали?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате шта нам каже Марчек, командант дивизиона?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вашег дивизиона, значи свих тих водова? Марчек нам каже да сте тамо остали четири дана? Од 18. до 22?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Дуже смо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Дуже смо ми били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Четири дана, каже Марчек.

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Нисмо могли ми да поставимо положај и све толико брзо и да се евакуишемо и све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да ли је његова јединица била у оквиру 80. моторизоване крагујевачке бригаде?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Ко је био командант те бригаде?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Јан Марчек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, бригаде?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: А бригаде? Е не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате то?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да ли зна ко је Милорад Војиновић?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам што говори име Милорад Војиновић? Тада потпуковник?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Чуо сам за то име, али нисам знао шта је био, у којој функцији.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да ли је чуо да се ту ишта десило на том месту, неко стрељање, нешто лоше?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за Овчару?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: За Овчару сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Овчару као догађај, не као локалитет, него као?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Касније сам чуо из средстава јавних информисања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули и када касније?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Па, када сам дошао овде, када смо завршили и када смо дошли, ови моји су ме питали, да ли сам уопште био тамо, шта је било, како је било. Рекох: «људи, ја немам појма».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који Ваши су Вас питали?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Па, родитељи и то, јер они су гледали телевизор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваши родитељу су Вас 14. јануара 1992?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Не 14. јануара, после можда неколико месеци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, после неколико месеци?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Када сам ја дошао, када је завршено било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, не, рекосте, када сам ја дошао тамо, онда су ме моји родитељи питали шта, па ја сада то везујем за 14. јануар, дакле неколико месеци након тога?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Након тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Су Вас питали? И шта сте Ви чули, шта је то тамо било?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Ја сам чуо да је ваљда стрељана нека група, а ко је и то, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро.

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Откуд могу да знам ко је био, нисам тамо био присутан директно и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да ли је тамо на Овчари видео неку другу јединицу, осим оне којој он припада?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Не. Нисам видео ниједну.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да ли је у његовој јединици било добровољаца?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Не, није било. Само резервни састав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате кога од војника из Ваше јединице?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Па, има их.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, мислим из Лапова, је ли било из Лапова, је ли било из Вашег Лапова војника на топовима?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Били су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су они топови 20 милиметара?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Да, троцевни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Троцевни, је ли тако?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате неког од војника из те Ваше јединице?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Па, има, има Вучковић Зоран, а он је био тамо исто, има неки су, али нису они били из Лапова, само овај је био из Лапова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја Вас питам из Лапова, зато што је претпоставка да Ваше мештане боље знате него друге?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Није био, само он је био, јер мени је 90% војника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сећате ли се још неког војника? Било Вас је тридесетак?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Па, било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте им водник, били сте са њима два месеца, колико већ? И више?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Пазите, да Вам кажем нешто, ја сам неколико пута мењао људе и 90% људи су били из Крагујевца или из Аранђеловца, Тополе. Те људе сам видео и више никада их нисам видео, нисам контактирао са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него тада, значи, та два месеца, та два и по месеца?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Па, не сећам се ја имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да ли је са неким контактирао, 2001. године када је дао исказ истражном судији Војног суда па до данашњег дана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сам добро разумео, након тога, након 2001.?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Након давања исказа 2001. године до данашњег дана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас је ико икада контактирао након овог исказа на било који начин?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Нико ме није контактирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да прича са Вама о тим догађајима?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Не, ништа. И сада када сам добио позив, ја уопште нисам знао, ово име и презиме што пише ми је непознато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Из којих разлога он мења исказ у односу на тај исказ из 2001?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, можемо тако, не можемо тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да ли је све што пише у том записнику, измислио истражни судија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можемо тако, замениче. Питан је, овај председник већа је, ако сте пратили, покушао да утврди због чега сведок данас исказује овако како исказује и он је дао своја објашњења. Она могу да буду прихватљива или неприхватљива, али не можемо даље инсистирати на томе. Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Уопште није ми јасно, који је био његов задатак, шта је он тамо радио, из којих разлога мења положај, резервни је, ипак, старешина, никакве информације с тим у вези нам не даје, сведок је дужан да одговара на питања, да ништа не прећути, између осталог.

СВЕДОК НЕБОЛША ПЕТКОВИЋ: Ја никакву писану документацију нисам имао код мене тамо, нити сам ја водио нешто, све је то командир батерије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Петковићу, заменик Вас подсети, ја нисам нашао за сходно, да Вас поново подсетим на заклетву који сте малопре дали за сведока, па, између осталог, у њој стоји да сте дужни да суду кажете све што Вам је познато, знате?

СВЕДОК НЕБОЛША ПЕТКОВИЋ: Што сам знао и што се сећам, ја сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: У тај рејон Овчаре када су дошли, да ли зна, да ли је нека јединица била пре њих ту?

СВЕДОК НЕБОЛША ПЕТКОВИЋ: На Овчари није била ни једна јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нама, нама одговарајте, господине Петковићу, нама одговарајте.

СВЕДОК НЕБОЛША ПЕТКОВИЋ: На Овчари није била ни једна јединица. Касније сам чуо од ових људи што су радили на Овчари, да су у Јакобцу била нека јединица. То је ваљда фарма где се крупна стока гајила. А која је јединица била, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се ти топови, Ваше те батерије, да ли се то укопава?

СВЕДОК НЕБОЛША ПЕТКОВИЋ: Укопава се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Укопава се? Па јел сте се Ви тамо када сте дошли на тај рејон, да ли сте се укопавали?

СВЕДОК НЕБОЛША ПЕТКОВИЋ: Јесмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или сте имали и неке ископане?

СВЕДОК НЕБОЛША ПЕТКОВИЋ: Не, ми смо се укопавали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Је ли била нека јединица ту, док сте се укопавали, раније?

СВЕДОК НЕБОЛША ПЕТКОВИЋ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја Вас подсећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, или не знате Ви то?

СВЕДОК НЕБОЛША ПЕТКОВИЋ: Где смо ми били директно где је наш положај био, ту није била ни једна јединица.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Дакле, то је једини пасус који Вам председник већа није предочио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Управо то тражим, управо то тражим. «Колико је мени познато, у рејон Овчаре смо дошли због тога, што је једна јединица из Пожаревца напустила положаје пре времена, јер су они тражили замену, а ми смо били јединица ПВО и увек смо се кретали око града, ми нисмо директно учествовали у борбеним дејствима».

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Са тим предочавањем, цео записник Вам је предочен.

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Они су можда звали то Овчара, све где су они били, а ми где смо били лично, није било јединица. А ја сам чуо да су биле, а то је мало растојање, што каже, где сам ја био до овога.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли сте Ви рекли то судији, што је судија, председник већа предочио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ово рекли судији, да ли је ово тачно, ово сада што сам прочитао?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Да смо се заменили? Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је мени познато, у рејон Овчаре смо дошли због тога, што је једна јединица из Пожаревца напустила своје положаје пре времена. Тражили су замену и тако даље?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: То сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли судији?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па је ли била јединица та из Пожаревца?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Директно где сам ја био, јединица није била, можда су били 200-300 метара од тога места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли Вас је судија нешто присиљавао, да нешто кажете, истражни судија, да ли Вас је на неки начин?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, не можемо, то не можемо, не можемо тако.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па, немам објашњење за ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, немојте, његово је да каже, судија ме је присиљавао, а док он не каже судија ме присиљавао, ја нећу да полазим од тога да га је судија присиљавао, јер ја у присиљавање од стране судија, заиста не верујем. Немојте, немојте. Молим Вас, колега Тодоровићу, имамо једно казивање сведока на главном претресу, није то ништа неуобичајено у нашим судницама, да сведок каже једно на претресу, друго у истрази, то је увек ствар оцене суда, а од сведока се тражи да да објашњења за различита казивања, а сада та објашњења могу бити прихватљива или неприхватљива. Он је дао своја објашњења и ја нећу даље да инсистирам на томе, он је та своја објашњења дао. Ви сада само можете да их прихватите или да их не прихватите. И Ви и сми ми у овој судници. Даље, молим?

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Да ли је сведок, док је његова јединица боравила на овом локалитету који је описао и сада у току претреса, да ли је срела било коју другу војску, односно војнике из било које друге јединице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, питали смо га, питали смо га, а он ни једног припадника других јединица, он није срео, ни једанпут, тако бар каже.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Извините, председиче, када кажем срео, не мислим непосредно срео, него угледао у даљини или видео уопште неку војску да пролази туда, било у ком тренутку?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Не. Није нико пролазио.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Било које војнике, не сређена јединица, него, рецимо, група војника да је прошла?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Не, само људи који су радили на Овчари.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: А, извините, ти људи који су радили на Овчари, да ли знате ко су ти људи?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Не знам. Јер они су улазили на једном улазу само, ишли са друге стране и видео сам их неколико да раде тамо, одржавају и ништа више.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Јесу то цивили или?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Цивили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, запослени.

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Радили су ту, изгледа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То где сте Ви били, да ли је то било свињогојство?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јел тамо било, када је свињогојство, да ли је било тамо свиња?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Мали број.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мали број? Па, јел се радило око те стоке, јел?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Ја не знам колико је било грла и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоци? Колеге браниоци?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председниче већа, ја бих молио да питате сведока, да ли је неко разговарао са њим у вези ових догађаја на Овчари, пре него што је дао исказ код истражног судије Војног суда?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Није нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико? Нико Вас никада од те 1991. до 2001. године, за тих десет година, нико Вас није звао, позивао, нити долазио код Вас, везано за то?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Апсолутно нико. Тада сам био овде, па сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је он за време тих дана које спомиње да је био у том рејону, икада срео Јан Марчека, видео тамо?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Тамо нисам уопште.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ко их је довео на тај положај, да ли се сећа?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Командир батерије.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Телаловић.

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Камионима.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. Са ким је он директно имао радио везу, односно ову телеграфску везу?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Ја сам имао директну везу само са командиром батерије, Телаловићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Телаловићем.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А где је он тачно био?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Он је био од мене далеко, ја не знам где је био његов положај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то, са другим водом, са Крстићем, да ли би то значило са Крстићевим водом?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Да. Јел Ви рекосте, Ви сте били командир првог, а Крстић командир другог вода?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председниче, незгодно што немамо стварно, а мислим да би могли да имамо преглед тог ширег рејона, сведоци нам долазе, ми

немамо представу, тамо где су, које позиције и тако даље, волео бих да сведок може да нам покаже где је тачно од тих хангара, од Овчаре, шта он подразумева када се каже Овчара, да нам покаже, био сам ту, овде је то, овде је и тако даље. Да ли се слажете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слажем се. Да ли бисте нам могли, рецимо, а да, нисам сигуран, али, ево. Да ли бисте могли да направите једну кроки скицу тог локалитета, на којој бисте означили, где је Вуковар, на којој бисте означили где су ти хангари поред којих сте прошли, на којој бисте означили где је свињогојство, где сте Ви смештени и где би био Телаловић са његовим водом, у односу на све то?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Ја могу нешто, ми смо ноћу само вршили размештај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, добро, али сте преко дана тамо и тамо сте двадесет дана.

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Ја нисам могао да шетам, све је за мене равница, ја сам овде из Шумадије, брда, ја не могу сада да имам преглед, осећај, колико је то далеко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, очигледно, не бисмо добили ништа. Прихватам, браниоче, да би добро заиста било, да имамо неку квалитетну скицу, авио снимак и тако даље, што бисмо могли да користимо. Слажем се.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јер ја немам предсатву, рецимо, па је тешко постављати нека контролна питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слажем се.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли зна он где је био смештен Јан Марчек, где је дивизион био?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Не знам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Команда?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Не знам. Када је моја батерија била растурена, дивизион ко може да зна где су били и шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате шта он каже, где је? Ту код хангара, неких 100-150 метара од хангара, у једној округлој кући?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Не, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са верандом испред.

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тремом.

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се таквог неког објекта?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је за то време док је био горе, цели његов вод, састав значи, пуни, био са оружјем или је давао негде неке војнике на испомоћ, било где?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Сви смо били ту, што се каже, наши војници нису нигде ишли. Конкретно из мог вода, нигде нису ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све време, сви војници су били ту?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Да, ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису имали ни од кога, никакве друге задатке да сте део морали да пошаљете, некеме дате, због неких задатака?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Нигде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Колико људи је било на тој фарми, где су они били смештени?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Само мој вод.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Неколико људи, цивила, за које кажете, радници?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: А то, можда једно 3-4 цивила само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су долазили да раде?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неко тамо, да ли је неко тамо становао, живео?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Не верујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То су људи, једноставно није било стамбених зграда ту да се живи и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро, добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Како су допремали или чиме су, да ли зна, како су допремали храну за стоку, за те свиње?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Не знам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је видео било какав трактор тамо, камиончић, било шта тако?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Возила су имала која су стојала, нису у покрету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су била возила?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су била возила?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Била су, када смо ми прошли, тамо су на фарми стојала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На којој фарми?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Па, на Овчари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је сада?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: На фарми свиња.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, и Ви сте на фарми свиња?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Нисмо, али ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваш вод је на фарми свиња?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: На једном ћошку и он се зове фарма и земљиште и све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дакле видели сте возила када сте пролазили?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поред фарме?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поред ког дела фарме када сте пролазили, са тим хангарима или?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Не, фарма, као фарма, ја сам био овде где су биле свиње, а не тамо где.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јесу ли ту била каква возила, то Вас пита бранилац, трактори?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Трактор, који је највероватније, довлачио храну, за исхрану свиња.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Шта су они имали, њихов вод, од оружја тамо, шта су све понели на ту локацију?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Имали смо пешадијско наоружање, лично и четири топа, 20/3 милиметара и четири возила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И четири возила?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која возила?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Која, која возила?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Ја мислим да су били ови дајчеви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајчеви?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су они камиони?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Стари камиони, који су вукли топове, наш топ се вуче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамови?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Да, тамови, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамови, 5000?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: 5000, тамови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 5000? Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је добио било какву писмену наредбу о каснијем премештају са те локације? Ко му је наредио да се он сада измести, да се врати?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Командир батерије, Телаловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Усмено?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Да, дошао је и каже: ајде, спакујте се, каже, вечерас мењамо положај.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: И да ли је ту ноћ промењен положај?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Када је дошао, ту ноћ је и промењен положај. Јер ми имамо норму, на пример, за два сата да се спакујемо и да кренемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, можете се спаковати за два сата и кренути?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Зависи од времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер, малопре рекосте, изразили сте неверицу да сте могли тамо бити свега четири дана, како тврди Марчек, јер Вам треба пуно више времена да се спакујете и да се распакујете?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Ми када дођемо, када се распакујемо, ми копамо и положаје и гледам где ћемо људе да сместимо и све, а када полазимо, то се све пакује у камионе и све остаје онако, рупе где су биле и топови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, не копате положаје данима?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Па, не копа се данима, копа се, богами, зависи од времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли су они имали некаквог официра који је био задужен, старешину у његовој чети или воду, ко је био задужен за безбедност?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Не, код мене није било.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: У чети?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не у чети, него у дивизиону?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: У дивизиону?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Не знам, код мене није долазио нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Кога он још зна од официра из тог дивизиона, осим овог Телаловића?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Ја не знам никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Схватио да ни Марчека баш не знате, сада се уопште и не сетисте?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Па, да Вам кажем једну ствар, ја сам био водник обичан, нико код мене није долазио, нико није контактирао, ни ког ђавола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Даље молим?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли му је познато име Јоца Кафић, надимак Кафић?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Јоцу Кафића из Крагујевца, њега сам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате шта је он био?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Знам да је био тамо негде у команди, а коју је функцију обављао, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате да ли је имао какав чин?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Мислим да је он исто био резервиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте имали чин водника?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А он?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Он је исто био резервиста, а који је чин имао, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Како је изгледао Јоца Кафић тада? У то време? Како га се сећате?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Онако крупан човек, ја мислим да је носио и браду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браду, бркове?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Бркове и браду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Комплетно. Дужу браду, краћу браду?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Некако краћу браду, онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има разних брада, има брадица оних, комплетна?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Комплетна брада, само лепо ошишана и то. Не оно пуштена, на пример.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Да ли још знате некога?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Више не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из тог командног кадра?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел, рекосте, он је био нешто у команди? Па, да ли још некога знате?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из те команде?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Не, не, за њега сам чуо, зато што је као из Крагујевца и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Миладиновић Милован? Да ли Вам то име што говори?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Име ми говори, али не знам ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је био Марчеков заменик, тако бар каже Марчек? Не сећате се?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ко им је давао дозволе, ако је било одсустава и тако даље, за војнике, да морају ићи кући?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Нама је доносио Телаловић, капетан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је тог господина Јоцу Кафића видео после рата, када су се вратили?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Једном сам био само код њега, свратио сам у кафић, онако случајно и видео сам га и ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Касније, после неколико година?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: После неколико година.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је, каже да је, мислим да је питање капициозно, да ли је рекао је да је учествовао и 1991. и 1999. године да је био мобилисан, да ли је приближно исти састав војника и официра био и 1999. године? За време бомбардовања?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Не, не. Сви који су били у Вуковару, они су после, да кажем, мобилисани, демобилисани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Демобилисани, добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли то значи, да је он једини остао 1999. године у мобилизацијском саставу те јединице?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Па, једини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није колега завршио.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Немам више питања.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Сведок каже да је у његовом исказу нешто тачно, а нешто није. Рекао је шта није тачно. Мене занима, ако може да се изјасни, шта је тачно, можда би у вези са тим имао предлог да му се прочита цео исказ, па да видимо шта је тачно, а шта не. Па, није прочитан цео исказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Практично.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Немојте колега, немојте да ме прекидате, мислим ја Вас никада не прекидам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слажем се, слажем се, немојте прекидати.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Ја мислим да није прочитано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суштински, имате претпостављам записник о саслушању овог сведока из те истраге, суштински, сведок је као тачно, потврдио први, други пасус овог исказа, потом, срж исказа све ово, трећи, четврти, пети, дакле, ово на посебно питање је негирао као свој исказ и потврдио је још као тачно ово да је тамо била нека јединица претходно из Пожаревца.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Добро, ако је тако, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, јер му је предочено, ја сам прочитао, буквално, сва три ова пасуса.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Ја сам то питање поставио, да би се просто разјаснило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сва ова три пасуса, кључна, битна, срж изјаве, он је то негирао, ово друго.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Извињавам се. Ја сам то питао, да би се просто разјаснило, шта је ту тачно, шта није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да ово није тачно. Све остало.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: А ово остало, да ли је толико битно или није битно_ Добро, хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала браниоче. Даље молим? Да ли неко од оптужених има шта да пита сведока? Вујановић.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је у његовом воду било некаквог саморањавања можда?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Не.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: А да ли је његов вод, док је био на терену, био гранатиран?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Не.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јан Марчек нам је говорио да је извлачио тамо некога из рова, па зато питам сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питате за његов вод?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да. А да ли има сазнања да је било у неком другом воду рањавања или?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: У мојој батерији, што се каже, није било.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је уопште било гранатирања тамо?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Где сам ја био, није било гранатирања.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Рецимо, у кругу од 500 метара?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Није.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Пошто суду није јасно, како се то тако брзо спакујете, одлазите, јел можете да објасните, колико Вам је потребно времена, да сместите јединицу, значи, да нађете спаваоне, укопате се, осмотрите терен?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Небитно, небитно.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Небитно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Небитно.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па, знам, господине председниче, Ви чудите се како за два сата, па нека објасни онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато, господине Петковићу, можете, можете се вратити на Ваше место, господине Вујановићу. Да ли Вам је познато, евентуално, да ли је било тамо, на том рејону, размештено каквих јединица територијалне одбране?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Није ми било јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је уопште познато било, да ли је у Вуковару било јединица територијалне одбране?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: И ако су били, ја нисам био са њима у контакту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, па, питам Вас.

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Ја нисам видео никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ТО Стара Пазова, да ли Вам то ишта говори?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Даљих питања сведоку нема.

Сведок нема ништа више да изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тражите неке трошкове што сте дошли данас у суд?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Само треба ми потврда за радну организацију, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ћете добити. А, да ли тражите какве путне трошкове, пошто сте из Лапова?

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Ја не плаћам карту, и значи нема проблема.

Сведок не тражи трошкове доласка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Можете ићи.

СВЕДОК НЕБОЈША ПЕТКОВИЋ: Довиђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас, позовите сведока Крстића. Паузу да направимо сада?

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Мене је баш интересовало, на основу чега је овај сведок данас саслушан? По предлогу из оптужнице, ми немамо тог сведока. Вашу наредбу коју смо морали добити, ако немамо из оптужнице, нити имамо то у оптужници, нисмо добили Вашу наредбу. Према томе, баш ме интересује да видимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Транскрипти, решења овог суда од 11.02, по данима, све по данима имамо, 11. фебруара када смо завршили у фебруару.

Сведок КРСТИЋ ЗОРАН

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Вашег оца?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Миодраг.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вујадин?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Миодраг.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Миодраг.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Миодраг? Шта сте по занимању?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Рударски техничар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте настањени?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Јадранска 11, Аранђеловац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте рођени? Дан, месец и година рођења?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: 15.09.1963.

Сведок Крстић Зоран, са подацима као са записника од 27.09.2001. године, које исправи утолико што наводи, да су његов отац зове Миодраг, а не Вујадин, па упозорен, опоменут, и заклет читањем законског текста заклетве за сведока, исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Крстићу, саслушаћемо Вас као сведока. Дужни сте да говорите истину. За давање лажног исказа се кривично одговара. Нисте у обавези да одговорите на питања, чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети, или, пак, кривичном гоњењу. Све што Вам је познато, све чега се сећате везано за догађаје о којима ћемо Вас питати, дужни сте да нам пренесете, наравно, по Вашем сећању. Дакле, ништа не смете, што знате, ништа

не смете прећутати. Ја ћу Вас замолити да прочитате текст заклетве за сведока, који се налази ту испред Вас.

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо, господине Крстићу. Ви сте 63. годиште?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Аранђеловцу живите, тамо сте и рођени?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо и данас живите?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По занимању рударски техничар?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где радите, у ком руднику?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: АД Венчац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: АД Венчац?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесен 1991. године, јесен 1991. године. Ако сам добро схватио, Ви сте били мобилисани?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У коју јединицу? Шта сте по ВРС-у?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: АРЈ ПВО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је јединица у чијем саставу?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: У крагујевачком саставу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крагујевачка нека јединица?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је био непосредно претпостављени старешина?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Небојша Петковић, овај претходни што је био. Петковић Небојша, он је био командант, а десетар је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај човек што је саслушан пре Вас, непосредно?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он Вам је био?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Он је био командант прве батерије, командир прве батерије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. А Ви сте?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Војник, био тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, да, да, кажем, у то време, шта сте по ВЕС-у?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Нишанција, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нишанција на тим топовима?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то топови?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: 20/3.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 20/3? 20 милиметара кроз 3?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико топова има у тој, шта је то батерија, вод?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Батерија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је батерија?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико има топова у једној батерији?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Чини ми се четири.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Четири? И Ви кажете да је, Ви сте нишанџија на једном од та четири?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: У војсци сам био нишанџија, међутим, тада сам био помоћник, помоћник нишанџија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аха, тада, питам Вас то, тада у јесен 1991. године?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Помоћник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај Петковић Вам је био старешина?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Па, прво је био десетар, па после он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он имао неки чин? Ако се сећате?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Да ли поручник или потпоручник, тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте имали никакав чин?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, сада, он мало пре за Вас рече да сте Ви били командир другог вода, а он је био командир првог вода, па би се из тога дало закључити, да уопште нисте у истом воду, односно у истој батерији?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Не знам да ли говорите о истој особи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је овај човек који је са Вама ушао јутрос у ову судницу.

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Ја сам војник и био сам код њега, чини ми се да сам био на првом топу или тако нешто, тако да, немам везе са тим другим водом. А други вод је био исто из Аранђеловца, али не могу да се сетим како се зове дечко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, добро. Када сте дошли у Вуковар, када је Ваша јединица мобилисана, када сте дошли у Вуковар? Колико се сећате, наравно?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: То је негде у јесен, сада тачно које време, не знам, знам да смо прво били у некој околини Вуковара, па смо после једно време, ту смо били једно десетак дана, после тога смо били у Овчари, исто не знам временски колико, а после у Вуковару, тамо негде тамо према Винковцима, колико се сећам, то је неко предграђе Вуковара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. И колико сте укупно остали тамо у Вуковару?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Знам да смо за Српску нову годину су нам узели, добро се сећам да су нам узели оружје и да смо највероватније дан-два после тога, ишли кући, тако да у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Да ли знате колико сте били на Овчари?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Тачно по данима не сећам се тачно, ми смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том неком смислу, десет дана, пола месеца, мање, више?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Нисмо били мање од петнаест дана смо били сигурно. То знам сигурно, да смо на првом положају ваљда били око петнаест дана, тако некако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте били на Овчари?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Прво хтели су нас у неке земунице које су биле препуне неких мишева, па смо ушли у неку, где су, ваљда где су се радници пресвлагали или тако нешто. То је била тако нека просторија, можда једно 5 са 4 или тако нешто, не сећам се баш, али знам да је било затворено. Ми нисмо хтели да уђемо у те земунице, зато што је унутра било много мишева, тако да није могло да се уопште, то је било ограђено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А та просторија где су се радници пресвлагали у оквиру чега, у оквиру какве зграде?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Ту је одмах било свињогојство, поред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свињогојство?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тамо било неких хангара? За пољопривредне машине или тако некако?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви видели тако што?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никакве хангаре нигде нисте видели?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Било је тамо негде где је била команда, нешто је било овако ограђено овако жицом, али не знам шта је било вани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Команда, команда чега?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Па, команда где је била команда наше батерије.

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Добро. Да ли знате ко је био командант? Ако се сећате, наравно?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Не могу да се сетим како се звао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам говори што име Јан Марчек?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Да, он је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је био командант? Мислите на њега и његову команду?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Да, они су били од нас удаљени овако путем можда једно ту око 700-800 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 700-800 метара? И кажете, код њих је било тамо ограђено неких хангара, ако сам Вас добро схватио?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Не разумем шта подразумевате под хангаром.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хангар, велики.

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Одређени део земљишта је био ограђен, сада шта је то, шта је ту стајало, не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли знате када је завршено то у Вуковару, када су прстала ратна дејства, када је престао рат у Вуковару?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Не знам, не могу да се сетим тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Не могу да се сетим датума.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не датума, него, у том смислу, где сте Ви тада, да ли сте на Овчари или сте на неком другом локалитету, када је завршено, када су борбена дејства завршена?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Знам када смо били на Овчари, да су нас са Митнице стално гађали из снајпера, тако знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док сте били на Овчари?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Да, да. А после смо ушли у Вуковар, односно увели су нас тачно према том делу, према на периферији, да ли је био скроз ослобођен Вуковар, не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Да ли сте тамо сретали за време тог боравка на Овчари, да ли сте тамо сретали припаднике других јединица? Да ли је било каквих других јединица тамо, да ли сте Ви сретали те људе, ако их је било?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: У месту где смо ми били, баш ту, били су неки радници који су радили ту, који су радили, биле су и неке жене, сада не могу да се сетим тачно, колико је њих било, значи, ван наше јединице, били су ти људи, значи, ко су,

шта, стварно не знам. Знам да су долазили на посао, одлазили, чак су нам једном, сећам се, једну свињу заклали и тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тамо било пољопривредних машина? Трактора?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Ту где сам ја био, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било каквих грађевинских машина? Ултови или шта слично томе?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: То је оно што сам изјавио да нисам их видео, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим? Нисте их видели?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: То је био кратак пролаз између, то је између зграда оних, не знам нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели, а да ли сте чули?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Чуо сам један дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Рад неке машине, пошто сам рудар по струци, па сам могао да претпоставим или је багер или је, или утоваривач, нешто у том.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, нека таква грађевинска машина? Чули сте њен рад?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из ког правца, где?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Па, како смо ми били, не у правцу Митнице, него иза нас, тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иза вас, у атару? У пољима?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Ја не знам шта је било тамо, вероватно поље неко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је Митница град, у том смислу Вас питам, када кажете Митница, ја то подразумева да је то град?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Рекли су нам да је Митница тамо даље, не град, него неко насеље. Тако су нам рекли, да у том правцу, него иза нас нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иза, добро? Чули сте, дакле, рад те неке машине?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Да, то ми је остало у сећању, баш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко дана или током ноћи?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: И преко дана и преко ноћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И преко дана и преко ноћи?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Само тај један дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само тај један дан? Јесте ли још шта чули?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Чуло се пуцање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуцање? Када?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Током ноћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За време док ради та машина или?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Не, овако, чули сте исто нешто иза нас се чуло, нешто се чуло, нешто се дешавало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како бисте описали то пуцање? Да ли су били појединачни пуцњи или рафални пуцњи?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Не могу да се сетим, али више рафално, чини ми се, нешто тако је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је дуго то трајало, шта сте закључивали, претпостављам да сте размишљали о томе, шта се дешава? Да ли Вас неко можда напада, разумете? Ипак сте у једној таквој ситуацији, мобилисани, на неким положајима и сада чујете пуцањ.

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Не знам шта да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим? Ви сте давали стражу?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, на колико?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Чини ми се два сата, па смо одмарали, шест или тако нешто, чини ми се по два сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако смене, два сата страже, шест сати слободно и тако. Сећате се када сте саслушавани код истражног судије Војног суда 2001. године? Ове податке Ваше личне које сам Вас питао, сам читао са тог записника. Да ли се сећате тога када сте саслушавани код војног истражног судије?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Да, да, баш у овој згради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баш у овој згради. Тада, бар према овом записнику, који ја имам пред собом, стоји, када говорим о пуцњави, ја се само изјашњавам о времену док сам ја био на стражи и то два сата, јер сам ја тада заиста чуо ту пуцњаву, чини ми се рафалну, а затим и појединачну и то се дешавало у некаквим интервалима које сада не могу да премерим временски.

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: То је лепо изражено, слично сам рекао, али, добро то је мало, да када сам био на стражи, а после тога сам отишао на смену, дошао је други, од страшног умора, то одмах чим се дође са страже одмах је спавање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада добро, док сте та два сата на стражи, овде стоји да сте Ви чули, значи, пуцњаву и рафалну, а затим и појединачну, па да се то некако понављало у више наврата, у неким временским интервалима, бар тако овде стоји, које Ви временски не можете да определите? То је тачно?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте разговарали о томе, шта је то, ви, војници, међусобно? Шта је то?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Па, нико од нас у том тренутку, ја сам био тада сам на стражи. Када сам се вратио, нисмо знали шта се дешава, буквално, били смо збуњени у потпуности, шта је то, шта би то могло да буде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јесте касније разговарали са ким о томе?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Сутрадан је било неке приче да се нешто десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, шта је било, каква прича, сутра?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је прича била сутрадан?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Сутрадан, да није било оних људи у неком хангару, што су били, не знам ни ја тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сутрадан смо чули вести од неких лица из команде, ово сада опет ја читам, али не знам од кога, да постоји могућност да су те ноћи поубијана лица која су била затечена у хангарима. Ја понављам, тамо нисам прилазио, нити сам ишта видео, него сам само чуо?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Ја мислим да сам то сада и рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Ја мислим да сам то и рекао, у другачијем контексту, иначе, то сам и рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Вас питам, је ли то тачно? Је ли то тачно? Да ли то одговара Вашим сећањима на те догађаје?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: То је некаква информација, што апсолутно не могу да гарантујем да се десила, значи то је нешто што је, е, чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, то је у реду, то је сада само питање, шта сте Ви чули? Какве приче и од кога? Овде стоји да сте чули вести од неких лица из команде?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Да, који су тамо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Па од команде, долазили су код нас, вероватно су или доносили храну или тако нешто, пошто су нама дотеравали храну, баш код нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде стоји нешто друго, господине Крстићу. У време боравка у рејону Овчаре, ја сам знао, углавном чуо, да су доведени некакви заробљеници. Никада нисам прилазио хангару, нико ми ништа није наредио да било шта радим у вези са заробљеницима, у смислу обезбеђења или слично, обзиром да смо ми давали само стражу испред нашег објекта и испред оружја?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ја Вас малопре питам за хангар, Ви за хангар не знате, чак ме питате, шта је то хангар, а код војног истражног судије?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Ја хангар сматрам затворено нешто, ја мислим да је то, ми смо ишли пре тога до команде, до кухиње, али то су биле, не змам, ограђене неке просторије, мислим ограђен један део земљишта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ограђен део земљишта је башта, мања или већа, игралиште мање или веће, то су све ограђени делови земљишта, али када кажемо хангар, бар ми знамо шта је хангар. Сада не разумем како се не разумемо, тим пре, што сте Ви тада код истражног судије, Ви сте употребљавали ту реч хангар, бар према овом записнику?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Хангар, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, разјаснимо, хангар је по нама, хангар је једна већа зграда, која служи за смештај различите механизације, рецимо хангар за авионе, хангар за тракторе, комбајне и тако даље. Значи неке велике, веће зграде, у смислу широке и дугачке, које служе да се смести некаква механизација, некаква возила, некакви камиони, па и авиони на Сурчину.

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Да, да, разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се сместе да не би били изложени временским непогодама. То је по нама хангар. Е, сада, шта Ви сматрате под хангаром?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Па то је, отприлике сам то мислио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тако што било тамо? Ви кажете ограђени део земљишта?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Ја се сећам да је била нека жица, ту када смо ишли једанпут по храну тамо до, али нешто да сам видео нешто веће, можда не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морам да поновим ово. Никада нисам прилазио хангару. Нико ми није ништа наредио да било шта радим у вези са заробљеним. Говорите о хангару, говорите о заробљеницима?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Зато што ме је питао, вероватно, да ли су били, знам да су поред нас пролазили камиони, ваљда, једанпут смо баш неке цивиле ту испред нас смо из камиона у аутобусе неке помагали да улазе, биле су неке старије жене, деца, тога се сећам. Знам да су после тога неки опет, али су тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када се то дешава, ево сада та прича, ово када Ви чујете рад ове грађевинске машине и у току дана и током вечери? Та два догађаја, како бисте их временски определили? Који је пре?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Пре тога су ти цивили су ваљда одвежени, па ваљда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, колико пре?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико пре?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Јао, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дан, два, три, пет, десет, разумете?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Ја мислим да се све може сместити у два-три дана, али нисам сигуран, не могу да баш будем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви да то разјаснимо, да ли је тачно то што је овде констатовано, да сте Ви чули да су тамо на Овчару, доведени некакви заробљеници?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Да чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви чули за тако што, или је ово погрешно констатовано?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Да, чуо сам да су доведени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То када су ти заробљеници доведени и ово када сте чули рад те машине, то двоје да ли можете да временски определите, шта је пре, шта после?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Пре да су довежени, можда дан или два, не могу да се сетим тачно, углавном ту је негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Је ли било приче међу вама војницима о томе, када сте чули то, сутрадан када сте чули те вести, овде кажете из команде, дозволисте могућност да то јесте тако било, о томе, ко је то урадио?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Па не знам, они су нешто причали, неки добровољци, тако нешто да су то урадили, е сада ко. Колико се сећам, да је тако речено, формулација, добровољци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добровољци? Међу нама војницима се причало о томе, у смислу да су дошли неки четници, да су то урадили? То стоји у овом записнику код војног истражног судије? Неки четници, данас кажете да сте Ви чули да су то као неки добровољци?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Ваљда добровољци, четници, добровољци. Било је прича да су можда били и четници, не могу да се сетим, али знам да је било прича, сада не могу да се сетим тачно, али мислим и за једно и за друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И за једно и за друго?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Давно је било то, 2001., а камоли 1990. и нека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте Ви и Ваши саборци, остали војници, како сте били опремљени, обучени, наоружани? У смислу личног наоружања?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Имали смо војничке униформе и ја сам дужио полуаутоматску пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полуаутоматску? Остали?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Па, углавном све је тако било, једино ако је неко имао митраљез или тако нешто, не верујем да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А какву сте униформу имали?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: СМБ, ону зелену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: СМБ? Да ли је то СМБ чојана или она друга?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Чини ми се да је била чојана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чојана? Да ли Вам територијалац, територијалци, ишта говори?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Касније, кроз неку причу, ипак, чуо сам то и читао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало гласније, мало гласније, господине Крстићу, нисам сигуран да Вас добро чујемо.

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Чуо сам за тај термин, то је вероватно, касније, ваљда људи који су били на тој територији, људи, мештани, тако некако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мештани? Кажете то сте чули касније? Када касније?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Чуо сам, не касније, у то време су се користили ти термини, значи, територијалци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте сретали те људе, дакле, мештане, те људе, за које рекосте, територијалци, мештани? Да ли сте те људе сретали тада, тих дана тамо?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Па, углавном сам сретао оне људе који су долазили на посао. Значи, углавном, уствари, њих сам и виђао. Е сада не знам ко је где припадао и шта, углавном су то били ти људи ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су ови људи што су долазили на посао, били наоружани, да ли су били униформисани? Те жене, шта ли већ? Јел, малопре рекосте жене.

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Не знам, не сећам се, можда су, не могу се сетити тачно сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам тих дана виђао и наоружане територијалце. Они су се тамо «мували», били су у нашој јединици, просторијама где смо били смештени. Нисам никога конкретно упознао. Дакле, ово сам ја опет прочитао део Вашег исказа из истраге?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Не сећам се да сам тако рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Не сећам се да сам тако рекао. Знам да су долазили ти људи што су радили, тамо у тој Овчари, сад, шта ли су, где припадали, тамо или овде, знам да су, чим су долазили ту, вероватно су и могли да дођу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је био Телаловић?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Телаловић?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Телаловић је био командир ваљда обе батерије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Батерије?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Да, да, батерије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је онда Петковић?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Он је прве и друге батерије, и онда је он био командир и за прву и за другу батерију, шта, како то сада иде по. Он је био командир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел га знате, јел га познајете? Јесте га сретали?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Он је био тамо. Сретао сам га, нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате који је чин имао?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Чини ми се капетан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Капетан? Где је он био смештен?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Он је био тамо где је команда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где и команда? Тамо где и команда?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Он је био у команди, тамо је био он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то, да ли сада можете то просторно да определите, колико сте Ви далеко од?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Отприлике, 600-700 метара, километар од нас, овако како иде пут, пролази и они су тамо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пут пролази?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Ту поред нас је пролазио пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то пут, да ли се тога сећате? Који је то пут? Оно, од места до места? Пут Београд – Ниш?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Знам да су нам причали да се са једне стране налази неке, да ли, јел ми је то остало у глави, зато што је то свињогојство, са десне стране нам је било, ваљда узгој телади или тако нешто, нешто тако су нам причали. Не знам шта је било са те десне стране, нити где се ишло на левој страни. А поред нас, баш где смо ми били, ту је пролазио пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај пут поред кога сте Ви, односно то свињогојство, да ли тај пут води у Вуковар?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Када смо кренули, лево када смо кренули, ишли смо, чини ми се, да је водио у Вуковар, лево када смо ишли. Када смо кренули према следећем положају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам, да ли се тим путем може отићи у Вуковар? Тим путем поред кога сте Ви?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Да, може, може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може се отићи у Вуковар? Е, сада, где је Вуковар у односу на Вас и у односу где је Телаловић, односно та команда у односу на Вас? Пробајте то, јесте разумели?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: У правцу где смо ми били, у правцу где је према Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били ближе Вуковару у односу на Телаловића и команду или даље?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Па, ако се ишло лево, ми смо били, па је онда ишла команда, значи, команда је била ближе Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Команда је била ближе Вуковару, него Ви, низ тај пут?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Да, колико ја могу да се оријентишем сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања молим?

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Само да Вас питам нешто. Рекли сте да сте били на стражи у току те вечери, два сата, тако сте рекли?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли сте више пута били по два сата или само два сата?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Имало нас је доста, па смо држали стражу. Чини ми се да сам само негде пред крај дана да сам био, не могу да се сетим да ли сам био у току ноћи, да ли сам. Био сам сигурно, два сата сам био сигурно. Сада, два или три колико смо држали, не могу да се сетим, али знам да сам на једном био сигурно на тој стражи, али да ли сам више пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Два сата, па шест сати?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Молим?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Нисам сигуран, да ли смо ишли два па шест или два па осам, или не знам, не могу да се сетим тачно временски колико смо одмарали после тога, али чини ми се да је било два – шест.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Питам Вас за тај период када Ви чујете пуцњаву. Ви сте рекли да сте у том периоду били на стражи. Је ли тако? Мислим, тако сте рекли, ја Вам то читам, а и сада сте то рекли, и то два сата. Па Вас зато питам, после, када сте поново били на стражи, да ли сте поново чули пуцњаву, такву исту, као и ову претходну?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: После тога је свануло, значи ја био вероватно и у току ноћи једном се закачило. Значи био сам у току дана, а после сутрадан је свануло.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Е сада за та два сата у току ноћи, када сте били на стражи, јел све време сте чули пуцњаву, да ли је све време била пуцњава?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Не могу да се сетим, стварно, знам да је била пуцњава, да ли је било нон-стоп, да ли је била свих тих два сата, стварно, али.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Али, за то време док сте били на стражи у току те ноћи, та два сата, да ли се и том приликом чуо рад ових

машина што сте рекли, да сте их препознали? У исто време када и пуцњава или је ту било, да ли можете да определите, да ли је било у исто време када и пуцњава или не?
СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Сада ми је мало теже да се сетим, али чини ми се да није било у исто време, чини ми се.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Како је, отприлике, да ли се можете сетити, како је, прво се чује једно, па друго, или истовремено, или после тога, некакве интервале, како се то дешава?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Не могу се сетити тих интервала, знам да је било и да ми је то остало у глави, не могу се сетити стварно.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: После сте отишли на спавање. Да ли сте случајно за то време чули још пуцњаву?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Можда док нисам заспао, али, вероватно, јер умор је стизао све нас, тако да апсолутно чини ми се, чим смо долазили у просторије, тако смо и заспали.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Још ћу нешто да Вас питам, питао Вас је и председник већа, рекли сте да сте видели наоружане територијалце који су се тамо мували. Како су они изгледали? Нешто сте овде мало објаснили, како су изгледали они? Ти што су се мували, тако сте рекли?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Па, не знам, ако сам рачунао да су то били људи што су ту радили, па сам можда узео тај израз мували, радили, дешавали су се ту негде, зато сам ја рекао мували, више у том смислу, зато што су долазили ту, одлазили, сада колико ја враћам мало памћење уназад, то је то.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Извините нисам Вас разумела, хоћете да кажете, да тих дана су људи радили на добру? Ту на том добру су радили, сређивали?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Да, да, долазили су на посао, колико се сећам.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Радили радно време, нормално?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Молим? Е, сада радно време.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Мислим, нормално радили посао, као да није рат, хоћу то да кажем?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Сећам се чак да су избацивали неке мале прасиће који су, то се сећам, остало ми је то, зато што је било, тамо негде иза, као неко сметлиште, па су они бацали ту.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: И на њих сте мислили када сте ово рекли да су долазили, на те раднике, уствари?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Да, да, да.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Не на неке друге људе?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Па, шта су они радили ту, углавном, они су долазили, били су ту скоро сваки дан, тако да.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: И ништа нису имали карактеристично, нормално као сваки радни људи запослени ту, нису имали неке карактеристичне ознаке, нешто на себи другачије, по чему сте закључили да су то људи који ту раде?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Можда је неко од њих имао један део униформе или тако нешто, али то је више оно као панталоне војничке.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Али ништа друго карактеристично, по чему би се одвајали, по чему би закључили о коме се ради, ништа друго, јесу ли имали неке капе, нешто друго карактеристично?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Не, не могу се сетити.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Хвала.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Када сте рекли да сте чули да су доведени неки заробљеници, да ли се причало, који су то људи, колико је људи, шта ће бити са тим заробљеницима?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Чини ми се, прво су, колико се могу сетити, прошле су жене и деца, па су онда доведени заробљеници, па су ваљда ти заробљеници одвежени, како су нама нешто са ове стране, када дођу да нам донесу храну, шта се дешавало, јер нисмо имали потребу да идемо нигде, јер сматрало смо још увек да смо били у опасности овде, нисмо ми смели толико ни да се крећемо.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: А где да су одвежени?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Молим?

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАРА-НИКИЋЕВИЋ: А где да су одвежени?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Не знам.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Не знате?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Нешто је касније било речено, као у причи опет говорим нешто што не могу, негде према Србији, у Митровицу или тако нешто, чини ми се, да је било баш речи у Сремску Митровицу или тако нешто.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Ја бих се опет вратила на овај исказ који сте дали у претходном поступку, били сте у нашој јединици, у просторијама где смо ми били смештени. Мене само интересује, шта то значи, где смо ми били смештени?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Па, ја сам малопре објаснио, то је нека као просторија, као, да ли су се они ту пресвлачили, или је ту била кантина где су они јели, нешто, знам да је то била нека просторија где смо ми бацали доле ћебиће, оно што смо имали, значи буквално спавали смо на том бетону.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Колико су се дуго они ту задржавали? Били су смештени, шта то подразумевате смештени, колико су били смештени?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Ту када су долазили на посао, па су ту долазили, мораш да се сретнеш са њима, мислим то је. Виђао сам, не могу да спорим да нису, значи, долазили су неки људи који нису били директно везани за моју јединицу, мислим за тај вод.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте, сада када Вас је колегиница питала, па рекосте везано за ту пуцњаву, остале су Вам ноћне море, је ли тако?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Па, после сазнајући кроз неке новине, шта се тамо дешавало, а знајући да сам ја негде био ту у близини, касније ми се то враћало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте ту пуцњаву повезивали са тим ружним догађајима о којима сте касније тек чули?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том смислу? Добро.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Извињавам се само, рекли сте малопре такође, да међу нама војницима се причало о томе, у смислу, да су дошли неки четници, да су то урадили? Ко је то причао?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Молим?

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Ко је то причао, кажете међу нама?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Ми смо одмах сутрадан или дан после тога, или два дана после тога, су нас одвели у Вуковар и касније кроз ту причу.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: То је значи касније ово што сте рекли. А да ли сте Ви видели тих дана такве неке људе?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли су се дан пре тога или тих дана видели неки људи који би Вам личили?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Што се тога тиче, пошто знам како изгледају та обележја њихова, која сам виђао после у Вуковару, нисам видео.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: То Вас хоћу питати, значи, пре овог догађаја, да ли сте уопште видели људе са таквим обележјима ту на подручју где сте Ви били?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да су долазили, одлазили, били ту негде да су се кретали?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Ја нисам видео, ја сигурно нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље питања, молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Сведок је рекао данас да је био нишанција на топу, топовима. У истрази говори о томе, да је био послужилац на противавионским топовима 20 милиметара. Да ли то значи да, иако је био тада послужилац, по ВЕС-у он је био нишанција или ипак је то нека разлика у исказу?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Не, него сам, могу ли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Вама је питање, само нама одговарајте.

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Зато што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нама одговарајте.

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: У војсци када сам био, када сам завршио војску, у ВЕС-у ми је ваљда стајало нишанција, али пошто нас је тамо било доста, са таквим на пример, на једном топу је било четворица који су били нишанције, онда је један био нишанција, а остали су били послужиоци.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Па, је ли он био послужилац или нишанција?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Ја сам био послужиоц.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Сведок који је саслушаван малопре, мало пре њега, рекао је да је овај сведок коме постављамо питања сада, био, како сам схватио у другом воду, или, пак, командир другог вода? Па да коментарише то сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, питао сам га то ја. Он остаје при својим тврдњама да он није никако командир био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Сведок који је говорио пре овог, рекао је да су ту боравили на том положају двадесетак дана, он каже да је мање од петенаест дана. Предочите му ово, па да искоментарише и то. Боравак на Овчари, само четири дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, није.

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Не могу тачно временски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, десет дана, петнаест дана.

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Десет, петнаест дана, нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Краћи временски период је у питању, оно што је рекао сведок, овај сведок у односу на оног сведока малопре, онај је говорио о двадесетак дана, а овај је рекао мање од петнаест дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Остала је извесна дилема, везана за те људе које он крсти као територијалце који су се мували ту око њих, улазе у њихову јединицу. Прочитајте му ту реченицу. Из те реченице се може извући, један другачији закључак, мислим ја не бих волео да извучим закључке, говори о томе, и да су ту радили и да су познавали оне који су радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, не та, него нека друга, заиста. Дакле, прочитаћу укупно три реченице, везано за то, па ћемо онда да коментаришемо. Ја сам тих дана виђао и наоружане територијалце, они су се тамо мували, били су у нашој јединици, у просторијама где смо били смештени. Па смо, коментарисали смо малопре везано за то, шта значи територијалци, шта значи мување и Ви рекосте, то су људи, мештани који су тамо радили?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Сваки дан су долазили и тамо нешто радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су тамо нешто радили? Нисам никога конкретно упознао, нити знам њихова имена. Нећемо да коментаришемо то. Али, бих Вам прочитао и ову следећу. Они су долазили у то свињогојство, јер су ту неки и радили, како сам ја могао да закључим. Познавали су оне људе који су тамо радили, дакле, из овога би се дало закључити, господине Крстићу, да Ви правите разлику између две групе територијалаца који тамо долазе, људи који тамо долазе – они који раде, они који су запослени и они који нису запослени?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Ја немам шта да искоментаришем у вези тога, долазили су људи, значи, неки су долазили, кажем, вероватно су радили. Нисам познавао ко ради, а ко не ради, јер нисам имао њихове радне књижице, да ја знам тачно ко је ту шта, због чега је. Али вероватно су радили ту. Не могу да, долазили су људи неки, значи неки који нису били у нашој јединици, то и даље тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је у реду, нико није у Вашој јединици, ни ови, ни једни ни други, али кажем Ви сте данас рекли то што сте рекли, али у поступку истраге, овако како сте рекли, произашло би да се то разликује од оног што нам данас кажете? Данас кажете, тамо су долазили неки људи, неки људи који су тамо радили, неки су имали, да ли панталоне војничке и тако даље, али, у принципу, то су неки људи који су тамо радили, на том свињогојству и долазили су и у ту просторију где сте Ви били смештени, јер је то просторија коју су они користили, да ли да се пресвуку, да ли за неки њихов смештај пре почетка посла. Из овога што сте Ви данас нама рекли, могло би се дакле закључити, да Ви знате само једну групу тих мештана, територијалаца, то су људи који тамо раде? А из овога што сте рекли код истражног судије Војног суда, понављам, поново читам: они су долазили у то свињогојство, јер су ту неки и радили, како сам ја могао да закључим. Познавали су оне људе који су тамо радили, дакле, две групе, људи који сигурно раде и људи који тамо не раде, али долазе па су познавали ове који раде?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Мора да се установи ко ради сваки дан, има људи који су долазили и овако, не могу да се сетим, нећу да улазим у неке заврзламе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни ово моје читање као подсећање, евентуално не помаже?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Знам да су долазили неки људи, сада ја, ко су и шта су они, стварно не могу да се сетим. Нити да разграничавам, овај или онај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Он говори о томе у истрази да је чуо, да су тамо доведени некакви заробљеници, па и помиње данас жене неке, онда као неке две групе. Јел он видео те заробљенике? Било када?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Ја сам видео само те жене и децу, који су ту код нас из камиона изашли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баш код Вас?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Да, баш ту, јер смо помагали да сиђу и сећам се да су била и мала деца, и да су касније отишли камионом. А ту касније смо, кроз причу сам чуо, да су поред нас прошли ти ваљда заробљеници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте видели жене и децу који су изашли из камиона ту код Вас, на том делу где сте Ви?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Ту су изашли и ту су били аутобуси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, ту су дошли неки аутобуси?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Аутобуси, сели су у њих и отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте Ви видели?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Да. То сам видео конкретно то што се десило, баш испред где смо ми били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Говори о обезбеђењу тих лица за које видим сада да их није видео, само је чуо, помиње нешто око тог обезбеђења, говори о неким својим претпоставкама с тим у вези, да ли он зна ко је обезбеђивао та лица, која нису, да кажем, те жене, које је видео да улазе у те аутобусе и да одлазе? Да ли нешто зна о обезбеђењу тих лица?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада нисам прилазио хангару. Ја сада читам опет. Морам, пошто то колега од мене тражи, а на месту је. Никада нисам прилазио хангару. Нико ми ништа није наредио да било шта радим у вези са заробљеницима, у смислу обезбеђења и слично?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обзиром да смо ми давали стражу само испред. Па Вас заменик пита, ако говорите, ако већ говорите о обезбеђењу у поступку истраге, прво да видим, је ли ово тачно или није?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Да ли сам ја ишао или не, или шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тачна ова изјава Ваша коју сте дали истражном судији Војног суда, или не?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Ја никада нисам ишао тамо где су били ти заробљеници, то је тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: То је тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тачно да никаквих задужења везано за обезбеђење тих заробљеника нисте имали?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Да, то је тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заменик Вас пита то. Да ли знате ко је вршио обезбеђење тих људи?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Не знам, вероватно тамо у команди неко је био одређен са те стране, али не знам тачно ко. Значи, ми нисмо имали никаква конкретна задужења, што се тиче мене и људи који су били тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: (пуномоћник оштећених) Да се вратимо на ово, да су сишле те жене и деца из камиона, и ушли у аутобус. Ко је то организовао, спроводио?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Сећам се да су били војни камиони и после су били цивилни или војни, не сећам се који су били аутобуси, знам да су одмах, како су они изашли, када су силазили из камиона, улазили у аутобус и одлазили.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Не питам ја њега то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Вас пуномоћник пита, да ли је то неко организовао, а ако јесте, ко?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Вероватно јесте, ја нисам улазио у организацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели кога тамо?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели кога тамо? Од војске, од цивила каквих, који говоре, е ви у овај аутобус, ви у онај аутобус, разумете, било шта у том смислу? Било шта у том смислу да се то организује?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Не могу се сетити, не сећам се тачно, али знам да је био мрак, да је била ноћ и то када се десило и да ли је неко организовао и шта, не могу се сетити, јер то је било директно испред да ја могу видети, што се каже, испред мојих очију, шта је и ко то организовао, не могу, не знам.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Он каже, видео је те жене и децу, које су преместили, а да ли је још видео неког другог да је био ту, зашто издваја жене и децу? Да ли је ту био још неко?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Били су старији људи, деде неке, жене и деца и баш, баш старији људи који су били ту, зато што је баш, остало ми је у сећању те старије жене и деца што су били и једно дете што је остало.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Мало да опише ово стражарско место у односу на оно где је била та њихова јединица, да би имали оријентир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми претпостављамо, али Ви нас исправите.

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Стражарско место је било моје где сам ја био, то је било где су те земунице биле, преко, тај пут како је пролазио, е ја сам био ту испред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уз пут, уз пут, или како?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Уз пут, земунице су биле ту, онда због своје сигурности, ја сам био тамо са друге стране пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ту негде топови ти, четири топа имате у батерији? Где су топови, да ли се врши стража?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Одмах ту поред где су те, јој, да ли смо ми њих ту укопали, не могу се сетити, чини ми се да смо њих баш ту, ту су баш били топови поред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су сва четири топа на једном месту, један поред другог, или су, опет, размештени негде?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Нису један поред другог, ту сам ја био одмах овако, како је била капија, ја сам био ту одмах преко пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко пута?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко пута капије?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Да, где је улаз, где смо ми спавали, ја сам баш ту стражарио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Добро, било је сада мало термилошки, шта је хангар, јесте хантар, није хангар, е сада мене интересује то где је он видео да су излазили ти неки прасићи, просторија, није важно како се зове, колико је то удаљено од његовог стражарског места?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су излазили?

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Па он рече, каже, видео сам.

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: То је, колико се ја сећам, то је било, ту је хангар некад и био, где су биле свиње. Е, па ту одмах.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Колико је то удаљено од Вашег стражарског места?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он говори, ако Вас добро схватам, Ви говорите о некој згради у којој је смештена стока, свиње, прасићи?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Да, да, ту смо ми били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту сте Ви били?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то иста зграда, ова просторија у којој се Ви налазите?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: То је било оно, једна до друге зграде, разлика је можда једно, ајде да кажем, 5-6 метара, овако између.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је висока та зграда где је смештена стока?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је висока та зграда, како изгледа та зграда у којој је смештена стока, опишите је мало?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Па било је оно, знам да су биле оне металне шипке, биле су неке појилице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Унутра?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорите о унутрашњости?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О унутрашњости, неке металне шипке унутра? Да ли су то боксови за свиње?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Боксови, да боксови су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, сама зграда, сама зграда, колико је висока, широка, дугачка?

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Облик и тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била покривена или откривена?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Била је покривена, сада дужине, не могу да се сетим, али једно да не лупам, али 20-30 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: 20-30 метара, ширине можда једно, не могу се сетити, 10-15, не могу, то је да лупам стварно, али већа је била зграда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је од тврдог материјала или?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Она је од тврдог материјала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од дрвета, од лима?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Чини ми се од тврдог материјала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Али, бар, како је покривена, био је ту близу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знамо на шта мисли.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Од ког материјала? Облик и материјал, ако може да се сети?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Не могу се стварно сетити, да ли је то било, мислим, не могу се сетити стварно, знам да су ту биле свиње, да смо ишли ту, гледали, па сам видео највећу свињу што сам видео у животу, што је ту била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Сведок Петковић пре њега, знају се њих двојица, каже да био у његовој батерији, употреби израз командир, каже био је командир моје батерије, а била је још једна батерија. Где је та друга батерија била лоцирана, да ли зна и ко је био командир?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Друга батерија, чини ми се да је била десно од нас, само не могу да, не могу се сетити, а командир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Десно од Вас?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Или је ту код нас, не могу да се сетим, знам да су били, али не могу да се сетим тачно колико, а командир чини ми се да је био неко из Крагујевца, али не могу да се сетим ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је, онда команда, лево или десно од Вас? Марчекова она?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Гледајући тамо где су нам рекли да је Митница, лево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, сада у односу на ту оријентацију, где је била друга батерија?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Чини ми се да је ту била са нама, да су прва и друга, а да је трећа била негде даље, пошто били су ови, не могу да се сетим, стварно, то је било, верујте ми, давно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље питања?

АДВ. ГОРДАНА ЛОЗНАЛИЈЕВИЋ-ДАНИЛОВИЋ: (пуномоћник оштећених) Да ли сведок може да се изјасни, да ли познаје Јоцу Кафића?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам говори што то име, надимак, Јоца Кафић?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Сем ових из тог дивизиона, да ли је још некога знао из крагујевачке бригаде, да ли је познавао шефа полиције, командира чете полиције, командир чете полиције или за безбедност официр у крагујевачкој бригади и командант?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте икога из командног кадра?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Добро, знао сам ове људе који су тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изузев Телаловића, Марчека, да ли сте икога познавали још?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Био је један, чини ми се Јоца, Јоца један, али не знам шта је он био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био је неки Јоца? Како је изгледао тај Јоца?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Он је носио браду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браду? Дужу, краћу? Висок, низак?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Краћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Висок, низак?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Крупан човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крупан? Да ли крупан подразумева и висок?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: И висок и овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, то ће бити да је Јоца Кафић.

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Јоца Кафић, ја знам Јоца што је био, он је био са нама од Крагујевца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте и звали су га Кафић?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: А Кафић су га звали? Нисам знао, стварно, знам Јоца, а Кафић није ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда када Вас питамо да ли знате, да ли Вам што говори име, односно надимак Јоца Кафић, онда Ви одговорите, Јоца Кафић – не, али Јоцу знам? Или надимак Кафић ми је познато.

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Чини ми се да је он био безбедњак, како су га звали, нешто то у нашој.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: На тој локацији Овчаре, пре њиховог доласка, да ли је била лоцирана, стационарана нека друга јединица?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то знате?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Рекли су да су били пре нас неки који су ископали те земунице, али из које јединице и из ког дела, мислим, ко је, не знам, значи, неко је пре нас био ко је ископао неке земунице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Била је нека? Добро.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јесте Ви укопавали своја оруђа ту?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Само топове.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јесте ли укопавали, или је већ било места?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Ја колико се сећам, нисмо правили, колико се сећам, нисмо правили оно класично што треба, него само ваљда за топове или тако нешто, не могу да се сетим тачно, да ли смо, знам да смо ту овако, са друге стране пута ставили топове, али да ли смо скроз или смо делимично, ја не могу да се сетим.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је видео ту, на том месту где су лоцирани, где је био хангар и уопште ту у околини, тракторе неке, тих дана?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Не могу да сетим, мислим да нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да ли су ови радници користили какве тракторе?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да, да, да ли је било трактора?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ови радници који су радили на том свињогојству, фарми тој?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Да ли су можда долазили, мислим, не могу да се сетим.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим?

АДВ. СЛОБОДАН ТОМИЋ: Интересује ме само једна ствар. Сведок је у истрази, а и данас на претресу, отприлике рекао, да он тога дана, када су људи доведени у хангар, није ишао до хангара да види шта се дешава. Само, питање је, да ли зна, да ли је његов командир Небојша Петковић ишао да види шта се дешава, и ако је ишао, шта им је пренео или је неко од војника ишао?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Ја, колико се сећам, уствари не могу да се сетим, не знам стварно да ли је ишао или не, не могу да.

АДВ. СЛОБОДАН ТОМИЋ: Да ли вам је нешто причао о томе?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Не могу да се сетим да ли је ишао или не.

АДВ. СЛОБОДАН ТОМИЋ: Да ли је нешто причао о томе, шта се дешава?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Па, стварно не могу, да не лупам, да не, не могу стварно да се сетим.

АДВ. СЛОБОДАН ТОМИЋ: Добро. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега Баровић.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Сведок је по струци техничар, је ли тако?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Да, рударски техничар.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: И председник већа Вам је помогао да схватите шта је хангар и претпостављам да сада знате шта је хангар?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да разјаснимо, шта ко подразумева под хангаром?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Значи, покривено нешто, где су машине, колико сам ја разумео, где су склоњене машине или тако нешто.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Добро, Вама као рударском техничару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли каквих простора, просторија у Вашем руднику овом «Венчац», како рекосте?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Ја сам, то је отворено, значи, само радионица, значи нема конкретно значи да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли неких тих машина?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има багера, рударских машина?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Да, имамо, багере.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, да ли се те машине негде смештају?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Па, углавном на отвореном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Углавном на отвореном?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Остало су радионице, где се утерају када је поправка или нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Господине председниче, да унесемо у записник, јел то се не чује, него се види, он каже, хангар, па показује овако, каже, хангар, знам шта је хангар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем Вашу интервенцију, снима се ово, ово се све снима и аудио и видео, тако да је то саставни део записника. Ја прихватам интервенције, да понекада би можда било упутно, али све се аудио и видео снима. Добро.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: С обзиром на ту компликацију, техничар, па хангар, ја бих ишао са једноставнијим питањима. Да ли је Вас неко разводио када сте давали стражу, ко је био разводник страже, да ли се сећате?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: То се одиграло у нашем окружењу, значи, није скоро ни потребно било, али ту, баш када смо били код Овчаре, имао је разводник страже, који је, сада то је био, да ли ови десетари што су били ту, вероватно. Да, па имали смо и лозинке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас је неко разводио, како се класично оно разводи, стража, где разводник страже води једног, другог, трећег, четвртог стражара, групу стражара води од једног до другог места и оставља нове, а преузима старе, у том смислу, да ли је било организовано?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Да, да, имао је, вероватно десетар.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Ко је био тај разводник?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Они су се мењали, сада ко је био.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Када сте Ви били на стражи, тада?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Не могу да се сетим тачно ко је био.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Можете ли да се сетите, ко је био командир страже када сте Ви били на стражи?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Не могу да се сетим, стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате неког од десетара?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Можда, вероватно неко од ових командира или, опет све је било раздвојено по десетарима како је ко обављао неку функцију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате некога од десетара из Ваше батерије? Именом и презименом?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Па, директно код мене био је чини ми се Раде Милошевић, он је ту мој суграђанин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас пита пуномоћник.

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Њега знам овако, а ко је још био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Раде Милошевић?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Био је један из Лапова, чини ми се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Да ли се можда сведок сећа, да ли се сећате, ко је био на стражарском месту пре Вас на коме сте Ви били?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Не, не сећам се.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: А да ли се сећате, ко је Вас сменио?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Не знам, нисам оно, не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега Јеврић је желео реч.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Не, него, ко, ко, ко те ноћи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, о томе говоримо, о тој једној смени страже говоримо, колега Јеврићу, о тој једној смени страже говоримо и ми смо потпуно добро схватили. Колега Баровићу, ми смо добро схватили Ваше питање.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Па, добро, ако није схватио колега, можда није схватио ни сведок?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Па, добро, може да буде моја грешка. Још једно питање: да ли је сведок, будући да се вратио са стражарске смене где је било те пуцњаве, такве какве је описао, да ли је неком то реферисао, разводнику страже, командиру и дежурном официру, односно неком у команди, када се вратио, да ли је реферисао шта је приметио?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Мислим да реферисати нешто што су вероватно и они чули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, нисте, само то?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Не, немам шта да реферишем нешто што су и они чули то исто, то једноставно сам се увукао тамо где сам требао да спавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ево Петковић за кога Ви кажете да Вам је био старешина, он каже да ништа није чуо? Ништа. Рече нам нешто друго, али то је сада небитно.

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Добро, можда је спавао, не знам.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: У зони борбених дејстава, да ли је дежурни официр уопште био будан, или сви спавају, сем стражара?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: То питајте њега, не знам, ја сам био на стражарском месту и када су дошли да замене мене, вероватно је све то текло како треба, не знам шта да кажем у вези тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, немају они тамо дежурног официра, ако је овај водник.

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Није то као класично у војсци, то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим? Човек је рекао да је водник.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: То је све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Даље питања?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председниче већа, ја бих прво, да ли је сведок упозорен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац адвокат Перковић, само ради записника. Ради записника само, представите се, колега.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је дао сведок заклетву овде данас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Данас?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је данас дао заклетву? Да, да.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јесте?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, прочитао је.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. Да ли је сведок упозорен, јер видим да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога то питате, мене?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Вас, председниче већа, не знам, да ли је упозорен у смислу да не мора да одговара на поједина питања, где би себе изложио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, браниоче.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Нисам, нешто сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, то смо могли онда и без микрофона.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, председниче, ја бих молио само сведока да сада нам објасни, тамо где је та његова фарма, где он каже да је његова јединица била. На кој удаљености од те јединице је било распоређено ово оруђе? Ова четири оруђа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако знате где су и како су распоређени ти топови, то Вас пита?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја се извињавам, председниче.

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Па, преко, овако пута, значи ту су били распоређени, не могу да се сетим колико метара, углавном испред нас.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А на коликој удаљености?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то далеко од ове просторије у којој Ви боравите?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: 500 метара, 200, 300?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Не, не, ту је било одмах.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви рекосте преко пута?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Преко пута, шта има, једно 7-8 метара, топ је био одмах ту.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је сведок укопавао било који топ тада када су дошли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Он лично?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан, питан.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Каже, јесу нешто укопавали.

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговорити на ово питање, питали смо Вас, рекли сте, браниоче, питан је.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. Да ли је сведок видео да Петковић, његов командир, како каже да је командир, одлази тих дана било где у том пинцгауеру, каже да су имали те пинцгауере?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали возила?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Имали смо возила која су вукла топове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, која су то возила?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Како, да ли то беше онај 110?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: 110.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је 110?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Онај камион где смо ми били позади и вукли смо топове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су камиони?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су камиони. Бранилац пита, помиње пинцгауере, ја нисам чуо да је сведок уопште говорио.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Претходни је рекао пинцгауери.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, претходни је рекао, тамови, дајчеви, и то 5000. А Ви кажете, то су неки камиони, 110?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: 110 и тако, углавном, ови камиони што вуку топове, то су били код нас, значи ми смо имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли то значи четири топа подразумева и четири вучна возила?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Четири вучна возила и плус да ли беше још једно, не, не, четири вучна возила.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је видео да командир одлази било где, тај Петковић?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Када?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Тих дана?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Он је редовно одржавао везу тамо са командом, он је морао да иде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи, шта значи то одржавао је везу са командом?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, шта значи то одржавао је везу са командом?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Па не знам, ако су га позвали, он је ишао тамо или тако, он је био ту, ми смо имали ову радио везу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имали сте радио везу? Сада, да ли Ви знате, да ли је он ишао у команду, да ли Ви лично знате, да ли је он уопште ишао у команду?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Па, вероватно, не могу сто-посто да тврдим, али вероватно јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он каже да није? Каже није, него да су код њега долазили, а имали су и везу?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Имали смо везу, радио везу, директно са.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Молим Вас, председниче већа, ја бих волео да ако сам почео да питам, да не предочавамо за сада исказ. Ја ћу предложити суочење између Петковића, али не бих хтео сада да Ви предочавате исказ, знам зашто питам, да му било на који начин сугеришемо какву је он имао везу и тако даље. Следеће питање, председниче већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ћете ми онда рећи, е сада овог момента, председниче већа, можете да предочите. Је ли то? Не, него, онда да ли ћете ми омогућити у неком тренутку, да му ипак предочимо?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, председниче већа, али има неки процесни ред, ја ћу Вам и рећи зашто Вам ја стављам ту примедбу, јер ако сам поставио то питање, да ли је одлазио или није одлазио, имам, дакле, с правом, наставна питања после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Али ја ћу Вас молити, да ми ипак кажете.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Та питања имају некакав смисао. Е, сада да кажемо, шта каже овај, да је ишао само везом, јер бих га ја можда питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојмо, немојмо објашњавати, браниоче.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли зна ко га је возио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојмо објашњавати.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли зна ко га је возио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па, командира Петковића? Да ли је имао возача, ето то је питање, да ли је имао возача?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Возача су имали који су били задужени по камионима, а директно његов возач као његов, мислим он је вероватно ко је ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте вероватно, господине Крстићу?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На питања одговарајте само.

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Не знам ко је био његов, да ли је имао возача.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ако нешто сигурно знате, ако сте нешто сигурно видели и чули. Господине Крстићу, само говорите о ономе што сте Ви лично, или видели, или чули, везано за оно што имате тачна, квалитетна сазнања, то је сведок. Немојте да изводите претпоставке, па, вероватно, па, разумете, немојте изводити никакве претпоставке?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: У реду, од сада ћу кратко и јасно одговарати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је сведок пре исказа код војног истражног судије разговарао о овим догађајима пред војно-истражним, безбедносним, цивилном полицијом, било са ким у јединици о овим догађајима?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Не.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не? После тога, после исказа? У међувремену од када је дао исказ?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Након ове 2001. године до данас?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада ни са ким?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Не.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је једино стражарско место било на капији то где је рекао да је он био?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Не.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Где су друга стражарска места?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Па, била су ту на улазу, не могу да се сетим, можда још ту.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли може гласније мало?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Давали сте стражу, претпостављамо?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Давао сам стражу испред мог топа, хоћу то да кажем, било је ту још стражарских места.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је свако оружје, оруђе, артиљеријско имало своје стражарско место?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свог стражара.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. На којој удаљености су била једно од других, та стражарска места?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Па, колико су били удаљени топови, сада не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не можете? Па, не може то да определи.

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Не могу да се сетим тачно колико, ја сам рекао малопре, не могу да определим.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је могао да довикне следећег стражара и тако даље? Да ли се икада чуо са следећим стражаром? Како си, хладно је, имаш ли цигарету, ватру, било шта?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Па, могао сам, нисам био Богу иза леђа, сви смо били, могао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало гласније, господине Крстићу.

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Могао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако, мало гласније.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је коментарисао он или тај неко, или неко од тих других стражара, чује се пуцњава, не знам и тако даље?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо га.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Није нико. На којој удаљености он процењује да се чула та пуцњава, да се дешавала?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете проценити?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Не могу тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја преформулишем питање без овлашћења.

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Не могу тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Не могу, не могу тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете проценити? Добро. Дакле, та удаљеност са које чујете једном, рад грађевинске машине, друго, пуцњаву, да ли те две удаљености, можете проценити?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Не могу, не могу тачно колико, знам да је било иза мене, значи то је нешто што се дешавало, дешавало се иза.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Где је он био окренут, према оној Вашој оријентацији, када немамо карту, лево, десно, команда, Овчара, где је он био окренут? Где му је команда била, напред, назад?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је то, објаснио је.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председниче већа, он је објашњавао где, али када он стражари, где? Када стражари, тачно где? Није објаснио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, браниоче.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председниче већа, ово су круцијалније ствари, овде је 150 људи, круцијалније су ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, слажем се, слажем се.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Какав је кров свињац имао? Ако је то битније од овог, него где је стражар био, онда нећемо постављати питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, зато што има хангара и хангари су уобичајено полукружног крова, за разлику од крова на две воде, но, добро. Значи, то је било у том правцу. Браниоче, ми схватамо, дакле, ја као председник овог већа, схватам, стражарско место врло динамично, не статичним, као што сам ја сада статичан и окренут стално у том правцу, него врло динамичним, дакле, окренутим, дакле, окренутим у свим правцима, па када га Ви питате, у ком правцу у односу на његово стражарско место, то је питање јако компликовано и тешко схватити.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председниче, али он сам каже, мени је тако то било, нисам га ја вукао за језик, он каже, мени је то било тако, јер сам стајао, нисам шетао, него стајао и мени је то било тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оријентације се, браниоче, изводе у односу на фиксне тачке, фиксне објекте.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Чуо је пуцњаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не у односу на човека који се окреће.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Рекао је да је та фарма ту, да је лево, десно, десно је негде, мк не знамо где, а лево је пут према Вуковару, команди и тако даље. Да ли сам

добро схватио? Или ћемо морати стварно да прекинемо саслушање овог сведока, док прибавите мапе и да нам сведок објашњава као што су нам други официри из те бригаде, из тог дивизиона, требали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Крстићу, господине Крстићу, да ли сам ја добро схватио Вас? Колеге браниоци, молим вас. Да ли сам Вас ја добро схватио? Када говорите испред, када сте на стражарском месту, да је испред Вас са преке стране пута, она просторија, она зграда у којој боравите? Па, у односу на такву оријентацију Вашу, па да у односу на такву Вашу оријентацију, Вас у односу на ту зграду, рад грађевинске машине и пуцање је Вама иза? Да ли сам ја добро схватио?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: У односу на пут, у односу на пут, иза, значи, пут је био испред мене, где смо ми спавали, топови су били поред пута, ми смо гледали према како су нама рекли да се то зове Митница, у том правцу смо ми чували стражу, да неко не наиђе у правцу нас.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је пуцњава са те Овчаре, из којег правца? Председник већа каже да је динамичан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас, немојте колеге, немојте да расправљате. Браниоцу је јако стало да ово расправи. Господине Крстићу, да ли Ви можете да нас оријентишете, мало у смислу да нам нацртате неку скицу, на којој бисте, учртали пут, на којој бисте учртали пут, на којој бисте учртали положај зграде у којој Ви боравите, где бисте учртали топове, које чувате, где бисте учртали положај Ваше команде, оне команде Марчекове и на којој бисте нам онда означили где стражарите и одакле, из ког правца сте чули рад грађевинске машине и пуцање. Можемо тако нешто?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Можемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Направићемо паузу петнаест минута.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Може само једно питање, председниче већа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Направићемо паузу.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да довршимо ових пар питања. Ја бих молио председниче већа, да и други сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас, колеге, седите.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја нисам довршио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега жели да постави још пар питања.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, евентуално и због предлога за суочење са Петковићем, ја бих молио ако је у Вашој могућности да задржите сведока Петковића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колеге, не можемо овако расправљати, не можемо овако расправљати. Колега Јеврић, сада се Ви враћате на нешто од пре сат времена, док колега жели да постави питања, ово не води ничему. Немојте тако. Пустимо колегу Перковића да заврши своја питања, па ћемо онда.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председниче, сведок каже да је чуо те пуцњаве, рад багера и тако даље. Да ли се он окреће у правцу одакле чује те пуцње?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорите, то је јако важно.

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Знам једино када Вам будем нацртао, где сам ја стајао, то је баш испред зграде где је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорите кратко. Да ли сте се окренули у правцу из кога сте чули рад грађевинске машине и пуцње? Бранилац Ве то пита.

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Даље?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли видите било какву ватру из оружја?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нисте видели, добро?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли су се они уплашили на стражарским местима, чули неку пуцњаву, каже, пуца сат-два, је ли чује багере?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они или он?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Он? Или неко од стражара?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисмо га тако схватили. Господине браниоче, па, нисмо тако сведока схватили, говори да је пуцњава у то време била уобичајена, касније је имао ноћне море, везано за сазнања, према томе, Ваше питање типа, да ли се тада уплашио тог тренутка, је.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: После те ноћи када је чуо багер и тако даље, колико они још остају тамо на Овчари, на тој фарми где је он?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Не знам да ли је био дан или два, чини ми се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дан-два, након тога сте?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја бих молио, председниче већа, да тише мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слажем се.

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Нисам сигуран, дан или два остајемо.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Када и под којим околностима одлази? Да ли им неко каже, тада идемо одавде, било какву наредбу, било шта?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Ја сам обичан војник, значи до мене је стизало оно када треба да спакујем топ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте добили неко писмено наређење?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте добили неко писмено наређење?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Ја га нисам добијао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Усмено?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Усмено да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је наредио?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Десетар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам је наредио?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Да спакујемо топове и да за марш и да идемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када Вам је наредио? Све Вас то пита бранилац, све Вас то бранилац пита.

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Не знам датум, не знам тачно када, не могу да претпоставим које време. Како мислите када?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је сати било, ујутру, увече, пре подне?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Чини ми се да је било пре подне да смо добили неку наредбу да се спремимо.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: У које доба дана они одлазе са Овчаре?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Не сећам се.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не сећате се? Добро, ја бих молио, председниче већа, да опише ту земуницу, за које каже да су биле од претходних јединица? Да опише како су изгледале те земунице.

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Било је ископано у земљу се доле улазило, имале су степенице и онда су биле, једна просторија која је била наткривена са земљом, али унутра је било и воде и ових мишева, тако да због тога нисмо.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је био около земљани откоп, земља око тих земуница?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Мислите да ли је био као грудобран около?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да, да?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Да.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је негде са тог места где је та фарма, да ли је видео негде вило какву шуму?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: То је оно што су нама рекли, да је преко те, преко пута где смо ми били, тамо је била једна пољана, па тамо је била као нека шума одакле су нас гађали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви видели?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте је Ви видели?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Да, видео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. У односу на ту шуму?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Ако се то може назвати шумом, то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То што сте Ви видели, па не знате како да назовете шумом или како већ?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Добро, јесте шума, није баш оно као код нас што је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли може да дефинише евентуално које је дрвеће било? Јасен, багрем, храст.

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Није то тако било близу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рад грађевинских машина и пуцњава у односу на ту шуму?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Било је иза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иза чега сада?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Ја ако гледам према тој шуми, значи, на другу страну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вама иза леђа?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ја када Вас питам, у односу на ту шуму, где сте чули рад грађевинских машина, пуцњеве и тако даље, онда одговорите, је ли то било у правцу те шуме, иза те шуме или на потпуно, на неку другу страну?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Не у правцу те шуме, него гледајући, ако гледам према тој шуми, мени иза леђа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вама иза леђа? Добро. Схватам. Браниоче, имате још питања?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Имам. Какве су им били услови за личну хигијену на тој фарми?

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Председниче, мени је лоше, ја бих молио паузу једно петнаест минута, да покушам да санирам здравствено стање, јер немам могућности да пратим претрес у оваквом стању у којем се тренутно налазимо, па ако би.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда ћемо ипак направити паузу.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Ја бих Вас молио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ипак ћемо направити паузу, нећу дозволити ово питање, тако да.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Што? Па, хоћу да питам, да ли су се бријали или се нису бријали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли имали услове за хигијену? Петнаест минута паузе.

Настављено у 12,20 сати, након паузе ради одмора

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао бих да смо комплетни, да. Наставићемо са сведоком Крстићем. Претходно колега Јеврићу, ја морам да Вам се извиним, заиста није, нисам прогласио на прошлом решењу, није то мој принцип, ја се увек трудим да странке благовремено обавестим о томе, шта планирамо да урадимо и кога све да позовемо и да саслушамо. Претпостављам да нисте имали штетних последица, везано за то. Ја сам накнадно тај исти дан, одредио да се позове и тај сведок. Хвала на интервенцији. Господине Крстићу, да ли сте искористили ову паузу да нам сачините ону скицу, коју смо од Вас тражили?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте? Ја бих молио режију да укључи документ камеру и да нам на мониторе да снимак са документ камере, тако да то сви видимо. Ви нам, господине Крстићу, сада ту мало, мало нас оријентишите.

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Како сам и нацртао овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, Митница би била ово где сте написали, ово је та шума?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Ја се извињавам, нама је речено да је то Митница, да је та шума у том правцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ово је пут, видим с преке стране у односу на неку зграду коју сте Ви означили као смештај, претпостављам Ваш?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Да, где смо ми били и ту баш где је та капија, ту је било иза, чини ми се да су била два, али нисам сигуран, али један је сигурно био, где су биле свиње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пут за Вуковар, и где би сада ту био Вуковар? Овамо где пише ово «ком», команда, вероватно?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или, на супротну страну? Где би ту сада био Вуковар? Када кажете пут за Вуковар, разумете?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Пут за Вуковар према команди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Вуковар је тамо иза команде у том правцу?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Пут за Вуковар је тамо, да. Туда се иде за Вуковар. Туда су нас одвели. Мислите да сам требао да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не стрелицом, требало би само, приђите овде и само стрелицом означите у ком правцу је, онда, Вуковар? Е сада, оно што не видим овде, претпостављам ове четири фигуре, са преке стране, то су топови?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Да. Ту су близу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је ово, стражарска места?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Ту су биле и те земунице, где смо ми ту стајали као стражари. Ја сам баш био ту где је капија, баш овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тачно наспрам капије?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Оно што не видим да сте означили овде, не видим правац из кога долази рад те грађевинске машине, пуцњава, то не видим овде?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Овако где сам рекао где су топови, па у правцу долазили су где је наш смештај, значи, мени са леђа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Означите то сада, означите то сада једном линијом са стрелицом. Снежо, мало померите то на документ камери да видимо и дно, нагоре померите, тако. Значи, то би било тако, значи из тог правца би долазио, одлично, из тог правца би долазио звук тај? Хвала лепо. Питања даље, господине Перковићу.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли може сведок да се изјасни, где су остале батерије биле у овим правцима сада? Каже, било је три батерије да су биле, заједно.

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Знам да је наша била сигурно ту, чини ми се да ли је ту била и друга батерија или је била на другој страни, овамо, ја не могу да се сетим, знам да сам ја био сигурно ту, а где су биле остале две, стварно не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: У правцу пута, да ли је неко тих дана, пролазио супротном правцу који је означио као пут за Вуковар, значи, у овом супротном правцу? Да ли су ту пролазила возила, било шта тих дана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По неком Вашем запажању, на стражарском месту сте.

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Не сећам се, стварно, када је пролазило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војска, камиони?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Цивили, трактори?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аутобуси, било шта?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Једино што се сећам, то је где су дошли ти камиони са тим цивилима.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Из ког правца су дошли?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Они су, не могу да се сетим тачно, чини ми се из овог другог, али нисам сигуран, ако сте ми рекли да не одговарам на нешто што нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, нормално.

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Нисам сигуран, сто-посто, онда боље да, нисам сигуран, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте сигурни? Добро, у реду.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Сведок је током данашњег саслушања рекао, да су ишли по храну у кухињу и тако даље.

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Доносили су нам храну из кухиње.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли су имали кухињу они неку? Спомињао је данас кухињу.

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Та кухиња која је нама дотеравала храну, нама су дотеравали храну, што суву, што овако, кувану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту на ове положаје?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Да, да, на положаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате, где се то спремало? Да ли је Ваш тај дивизион имао неку своју кухињу или? То Вас пита бранилац.

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: То је негде, чини ми се, на неком, то је негде, чини ми се да је било негде код команде, да је то ишло уз команду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уз команду? Добро.

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Али, где је тачно било.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли се он сећа, да је било ко од тих војника из те његове јединице, ишао до команде по неком задатку, да ли је постојао неки курир или било шта тако?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Ишао је сигурно неко, али не знам због чега и како.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Зашто мисли да је сигурно неко ишао? Да ли је ишао?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Зато што то није ни далеко, где смо ми били и где је била команда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово су већ претпоставке.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Знам, али зашто мисли, због чега је неко морао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су ипак претпоставке, господине Крстићу, рекли смо, оно што знате – знате, оно што не знате – реците, ако не знате?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Не знам ко је ишао и због чега је ишао.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Е, сада он је опредељивао, отприлике, колико, када су дошли и тако даље, односно колико су времена провели. Од те ноћи, када је он чуо те багере и пуцњаву, колико су дана пре тога дошли, да ли може, да узме тај догађај, не питам га за датум, колико дана пре тога су они дошли?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Не знам, ја сам рекао да смо после тога, дан-два, али не знам да ли смо били петнаестак дана, да смо били можда, не знам тачно, али око петнаестак дана, евентуално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Укупно?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Око петнаестак дана укупно или?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Укупно, укупно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Укупно?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Не, не могу тачно рећи, да ли је то петнаест дана, десет дана, двадесет дана, знам да смо провели неко време ту и да су нас после пребацили на друго место, то је било према Вуковару, у Вуковару, не знам ни ја где.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваш командант Јан Марчек тврди да сте били четири дана? Укупно? Од 18. до 22.?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Ја стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Немам питања више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим? Бранилац, адвокат Петрушић.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Да ли сведок може да се изјасни, где су били смештени тенкисти, како он каже, у односу на ову скицу?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Тенкисти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који тенкисти?

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Код војног суда у истрази, на првој страни, први, други, пасус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Данас га нисам чуо.

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Не знам где су били тенкисти.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Други, други пасус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, читам. Да су били неки тенкисти. Ми као јединица, нисмо имали задужења, укопали смо се негде на ободу града, на селу, према селу, где су били неки тенкисти, то сте рекли код истражног судије Војног суда, то је оно што Вас бранилац пита.

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: То је било, када смо били на првом положају, то је према некој ливаци, где су пролазили неки тенкисти, где сам ја видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље питања, молим? Да ли неко од оптужених има што да пита? Извињавам се, колега Јеврић.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Каже, сведок да је био једно 15-20 дана на том положају. Да ли је свих тих дана било пуцњаве у околини тог положаја?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Па, повремено су нас гађали снајперима, то је и чуло се у даљини пуцњава, тамо према Вуковару, где су се водиле.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Кажем, да ли је било свих тих дана, тих 15-20 дана, Ви сте били на стражарском месту?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Па, чуло се.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Реците ми само, мени је остало нејасно, зашто те ноћне море, које Ви, касније кажете да везујете, за шта везујете, за коју од тих пуцњава?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Није због пуцњава, него кажем, ја сам рекао, због чега су то, касније када сам сазнао кроз медије и све и овако кроз причу, шта се десило, било ми је стварно тешко зашто сам био ту.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Да ли могу да разумем да то не везујете ни за једну пуцњаву?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да је сведок био ту одређен, браниоче.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Хвала, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер он говори, он говори и о причи међу њима војницима, сутрадан на неке околности и тако даље. Добро. Господин Вујовић?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добар дан. Ја само кратко у вези ових жена и деце што је споменуо да су они, значи, код њих били, те жене и деца, јер, сведок је рекао, да су после тога неки заробљеници отишли за Србију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то, да. Да је чуо тако.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да је чуо, значи, да ли је то исти дан тај или је сутрадан, можда, ти заробљеници?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо га, питали смо га, каже, прво су били жене и деца, после тога су били ти заробљеници, после тога је овај догађај са багером, са грађевинском машином и пуцњавом, то је он тако временски поставио.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи, за те заробљенике чуо је да су одвежени за Србију?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чуо је, тако је рекао.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Та жена и деца, да ли су они одмах улазили у аутобус? Одмах су значи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је рекао, из камиона у аутобус.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је можда сведок видео да су неки аутомобили исто тада доведени када су жене и деца дошла?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Шта, да ли су?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су доведени тада какви аутомобили, путнички аутомобили, вуковарских регистарских ознака?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нисте видели?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: А, да ли је сведок можда видео неки Међународни црвени крст или нешто слично томе, тих дана када су те жене и та деца били?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Кажем Вам, био је мрак, да су ту жене и деца били, ја стварно нисам видео ко је ни био, ја знам онде где су били тачно испред нас, јер смо ми помагали да они изађу из камиона и да сиђу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Само још да питам, јел то било, значи, преподне, послеподне или предвече?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мрак је био, каже.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Мрак је био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже да је био мрак. Има ли још питања? Имате ли још нешто да кажете, господине Крстићу?

СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Немам ништа.

Питања сведоку нема.

Сведок нема ништа више да изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тражите неке трошкове што сте дошли данас у суд?
СВЕДОК ЗОРАН КРСТИЋ: Не.

Сведок трошкове доласка не тражи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо, можете ићи. Добро, за данас је то било то. Наставићемо сутра у 9,30 сати, сведоци, знате који су? Планирано је Савић, Дачић, Миладиновић. Савић, уредно позван, Дачић, уредно позван, Миладиновић једино немамо сигурну доставницу. Хвала лепо.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА